PROIECT

L E G E

privind modificarea şi completarea Codului de procedură penală, a Legii nr.92/1992 pentru organizare judecătorească, a Legii nr.56/1993 a Curţii Supreme de Justiţie şi a Legii nr.54/1993 pentru organizarea instanţelor şi parchetelor militare

Art.I. – Codul de procedură penală se modifică şi se completează după cum urmează:

1. Articolul 5 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Nici o persoană nu poate fi reţinută sau arestată ori privată în alt mod de libertate şi nici nu poate fi supusă vreunei forme de restrângere a libertăţii decât în cazurile şi condiţiile prevăzute de lege."

2. La articolul 5, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 3, cu următorul cuprins:

"Arestarea preventivă poate fi dispusă numai de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau de instanţa de judecată".

3. Articolul 5 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"Dacă cel împotriva căruia s-a luat măsura arestării preventive sau s-a dispus internarea medicală ori o măsură de restrângere a libertăţii consideră că aceasta este ilegală, are dreptul, în tot cursul procesului, să se adreseze instanţei competente, potrivit legii."

4. Articolul 5, alineatul 4, care devine alineatul 5, va avea următorul cuprins:

"Orice persoană care a fost, în cursul procesului penal, privată de libertate sau căreia i s-a restrâns libertatea, ilegal sau pe nedrept, are dreptul la repararea pagubei suferite, în condiţiile prevăzute de lege".

5. După articolul 5^1, se introduce articolul 5^2, care va avea următorul cuprins:

"Prezumţia de nevinovăţie

Art. 5^2 – Orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăţiei sale printr-o hotărâre penală definitivă."

6. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

"Folosirea limbii oficiale prin interpret

Art. 8 – Părţilor care nu vorbesc sau nu înţeleg limba în care se desfăşoară procesul penal ori nu se pot exprima, li se asigură, în mod gratuit, posibilitatea de a lua cunoştinţă de piesele dosarului şi dreptul de a vorbi şi de a pune concluzii în instanţă, prin interpret."

7. La articolul 10 , se abrogă litera b^1.

8. La articolul 10,alineatul 1, după litera i) se introduce litera i^1), care va avea următorul cuprins:

"i^1) există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege;"

9. Articolul 11 punctul 1. litera c) va avea următorul cuprins:

"c) încetarea urmăririi penale, în cazurile prevăzute în art. 10 lit. f)-j), când există învinuit sau inculpat în cauză."

10. La articolul 11 se introduce un nou alineat care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

"Instanţa pronunţă încetarea procesului penal şi în cazul în care constată că inculpatul a executat măsura comunitară stabilită înainte de pronunţarea hotărârii de condamnare, potrivit art.360[6] lit.a)."

11. Articolul 13 va avea următoarea denumire marginală:

"Continuarea procesului penal în caz de amnistie, prescripţie sau retragere a plângerii prealabile ori de existenţă a unei cauze de nepedepsire."

12. Articolul 13 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"În caz de amnistie, prescripţie sau retragere a plângerii prealabile, precum şi în cazul existenţei unei cauze de nepedepsire, învinuitul sau inculpatul poate cere continuarea procesului penal."

13. La articolul 14, după alineatul 4, se introduce un nou alineat, care devine alineatul 5, cu următorul cuprins:

"Acţiunea civilă poate avea ca obiect şi tragerea la răspundere civilă pentru repararea daunelor morale".

14. La articolul 25 se introduce un nou alineat, care devine alineat 2, cu următorul cuprins:

"Judecătoria soluţionează şi alte cazuri anume prevăzute de lege."

15. Articolul 26 va avea următorul cuprins:

"Competenţa tribunalului militar

Art.26 - Tribunalul militar:

1. judecă în primă instanţă:

a) infracţiunile prevăzute în art.331-352 din Codul penal precum şi alte infracţiuni săvârşite în legătură cu îndatoririle de serviciu, comise de militari până la gradul de colonel inclusiv, cu excepţia celor date în competenţa altor instanţe.

b) infracţiunile prevăzute de Codul penal în art.348-354, săvârşite de civili.

2. judecă şi soluţionează şi alte cauze anume prevăzute de lege."

16. Articolul 27 , punctul 1 litera a), va avea următorul cuprins:
"a) infracţiunile prevăzute de Codul penal în art.174-177, 179, 189 alin.3, art.190, 197 alin.3, art.212, art.218 şi 219 alin.3 dacă fapta a avut ca urmare un dezastru şi alin.4, art.238, 252, 254, 255, 257, 266-270, art.273-276 când s-a produs o catastrofă de cale ferată, art.279[1], art.280, 280[1], 298, 312 şi 317, precum şi infracţiunea de contrabandă, dacă a avut ca obiect arme, muniţii sau materii explozive ori radioactive,"

17. La articolul 27, punctul 1, după litera b), se introduce litera b[1]), cu următorul cuprins:
"b[1]) infracţiunile săvârşite în condiţiile crimei organizate prevăzute în art.144[1]din Codul penal;"

18. Articolul 27 punctul 1, litera d) va avea următorul cuprins:
"d) infracţiunea de spălare a banilor;"

19. Articolul 27 punctul 4 va avea următorul cuprins:
"4.soluţionează conflictele de competenţă ivite între judecătoriile din raza sa teritorială, precum şi alte cazuri anume prevăzute de lege."

20. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

"Competenţa tribunalului militar teritorial

Tribunalul militar teritorial:
1. judecă în primă instanţă:
a) infracţiunile menţionate la art.27 lit.a)- e), săvârşite în legătură cu îndatoririle de serviciu, de militari până la gradul de colonel inclusiv;
b) alte infracţiuni date prin lege în competenţa sa;
2. ca instanţă de apel, judecă apelurile împotriva hotărârilor pronunţate în primă

instanţă de tribunalele militare, cu excepţia celor care privesc infracţiunile contra ordinii şi disciplinei militare sancţionate de lege cu pedeapsa închisorii de cel mult 2 ani;

3.ca instanţă de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor pronunţate de tribunalele militare în cazul infracţiunilor contra ordinii şi disciplinei militare sancţionate de lege cu pedeapsa închisorii de cel mult 2 ani, precum şi în alte cazuri anume prevăzute de lege;

4.soluţionează conflictele de competenţă ivite între tribunalele militare din raza sa teritorială, precum şi alte cazuri anume prevăzute de lege."

21. Articolul 28^1 punctul 1 lit.c) va avea următorul cuprins:

"c) infracţiunile săvârşite de judecătorii, procurorii şi controlorii financiari ai camerelor de conturi judeţene, precum şi controlorii de la Curtea de Conturi;"

22. Articolul 28^1 punctul 4 va avea următorul cuprins:

"4. Soluţionează conflictele de competenţă ivite între tribunale sau între judecătorii şi tribunale din raza sa teritorială, ori între judecătorii din circumscripţia unor tribunale diferite, aflate în raza teritorială a Curţii, precum şi alte cazuri anume prevăzute de lege."

23. Articolul 28^2 punctul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) infracţiunile prevăzute de Codul penal în art.155-173 şi art.356-361, săvârşite de militari;"

24. Articolul 28^2 punctul 4 va avea următorul cuprins:

"4. soluţionează conflictele de competenţă ivite între tribunalele militare teritoriale sau între tribunalele militare şi tribunalele militare teritoriale ori între tribunalele militare din raza de competenţă a unor tribunale militare teritoriale diferite, precum şi alte cazuri anume prevăzute de lege."

25.Articolul 29 punctul 1 litera c),va avea următorul cuprins:

"c) infracţiunile săvârşite de judecătorii Curţii Constituţionale, de membrii, judecătorii şi procurorii Curţii de Conturi, de Preşedintele Consiliului Legislativ şi de Avocatul Poporului;"

26. Articolul 29 punctul 2 litera c) va avea următorul cuprins:
"c) recursurile împotriva hotărârilor penale pronunţate, în primă instanţă, de secţia penală a Curţii Supreme de Justiţie, precum şi alte cazuri prevăzute de lege;"

27. La articolul 29 punctul 5 se introduce litera d) cu următorul cuprins:
"d) alte cazuri anume prevăzute de lege;"

28. Articolul 30 alineatul 3 va avea următorul cuprins:
"Când urmărirea penală se efectuează de către Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie sau de către parchetele de pe lângă curţile de apel ori de pe lângă tribunale sau de către un organ de cercetare central ori judeţean, procurorul, prin rechizitoriu, stabileşte căreia dintre instanţele prevăzute în alin.1 îi revine competenţa de a judeca, ţinând seama ca, în raport cu împrejurările cauzei, să fie asigurată buna desfăşurare a procesului penal."

29. Articolul 35 alineatul 3 va avea următorul cuprins:
"Dacă instanţa civilă este superioară în grad, competenţa revine instanţei militare echivalente în grad cu instanţa civilă. Dacă instanţa civilă superioară este Curtea Supremă de Justiţie, competenţa revine acesteia".

30. Articolul 40 alin 1 va avea următorul cuprins:
"Când competenţa instanţei este determinată de calitatea inculpatului, instanţa rămâne competentă a judeca chiar dacă inculpatul, după săvârşirea infracţiunii, nu mai are acea calitate, în cazurile când:
a) fapta are legătură cu atribuţiile de serviciu ale făptuitorului;
b) s-a dat o hotărâre în primă instanţă."

31. La articolul 45, după alineatul 1 se introduc două alineate, care devin alineatele 2 şi 3, cu următorul cuprins:

"Prevederile art.35 alin. 4 nu se aplică în cazul în care scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale a fost dispusă de un procuror militar.

Declinarea de competenţă se face prin ordonanţă."

32. Articolul 48 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) a pus în mişcare acţiunea penală, a dispus trimiterea în judecată sau a pus concluzii în fond în calitate de procuror la instanţa de judecată;"

33. La articolul 48, după litera a) se introduce litera a^1) care va avea următorul cuprins:

"a^1) a emis mandat de arestare sau s-a pronunţat în alt fel cu privire la o măsură preventivă, în calitate de judecător cu atribuţii în cursul urmăririi penale, ori s-a pronunţat, în calitate de judecător, în cursul urmăririi penale sau înainte de începerea judecăţii, cu privire la arestarea preventivă ori la altă măsură preventivă sau a soluţionat plângerea împotriva rezoluţiei sau ordonanţei procurorului de netrimitere în judecată;"

34. Articolul 49 are următoarea denumire marginală:

"Incompatibilitatea procurorului, a organului de cercetare penală, a judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale, a magistratului asistent şi a grefierului"

35. Articolul 49 alineatele 1 şi 2 vor avea următorul cuprins:

"Dispoziţiile art. 46 se aplică procurorului şi magistratului asistent, sau, după caz, grefierului de şedinţă, când cauza de incompatibilitate există între ei sau între vreunul dintre ei şi unul dintre membrii completului de judecată.

Dispoziţiile privind cazurile de incompatibilitate prevăzute în art. 48 lit. b), c) şi d) se aplică procurorului, persoanei care efectuează cercetarea penală, judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale, magistratului asistent şi grefierului de şedinţă."

36.Articolul 52 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Abţinerea sau recuzarea judecătorului, procurorului, magistratului asistent sau grefierului se soluţionează de un alt complet, în şedinţă secretă, fără participarea celui ce declară că se abţine sau este recuzat."

37. La articolul 53, după alineatul 5, se introduce un nou alineat care va avea următorul cuprins:

"Asupra cererii de abţinere sau recuzare care priveşte pe judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale se pronunţă instanţa în cadrul căreia funcţionează acesta, potrivit art.52, care se aplică în mod corespunzător."

38. Articolul 65 va avea următorul cuprins:

"Sarcina administrării probelor în procesul penal revine organului de urmărire penală, instanţei de judecată şi, în cazurile prevăzute de lege, judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale.

La cererea organului de urmărire penală, a instanţei de judecată ori a judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale, orice persoană care cunoaşte vreo probă sau deţine vreun mijloc de probă este obligată să le aducă la cunoştinţă sau să le înfăţişeze."

39.Articolul 66 va avea următoarea denumire marginală: "Probarea lipsei de temeinicie a probelor de vinovăţie".

40. Articolul 66 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Învinuitul sau inculpatul nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa, beneficiind de prezumţia de nevinovăţie."

41. Articolul 68 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Este oprit a se întrebuinţa violenţe, ameninţări ori alte mijloace de constrângere, precum şi orice promisiuni, în scopul de a se obţine probe."

42. După articolul 86, se introduc articolele 86^1 – 86^5, cu următorul cuprins:

"Protecţia datelor de identificare a martorului

Art. 86^1 – Dacă există probe sau indicii temeinice că prin declararea identităţii reale a martorului sau a localităţii de domiciliu ori de reşedinţă a acestuia ar fi periclitată viaţa, integritatea corporală sau libertatea lui sau a altei persoane, acestuia i se poate încuviinţa să nu declare aceste date, atribuindu-se o altă identitate sub care urmează să apară în faţa organului judiciar.

Această măsură poate fi dispusă, din oficiu sau la cererea motivată a procurorului, a martorului sau a oricărei persoane îndreptăţite, în cursul urmăririi penale de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, iar în cursul judecăţii de instanţă, care hotărăşte în camera de consiliu. În timpul audierii, martorul trebuie să precizeze însă în ce mod a luat cunoştinţă despre faptele ori împrejurările cu privire la care este ascultat.

Datele despre identitatea reală a martorului se consemnează într-un proces verbal, care va fi păstrat, la sediul parchetului care a efectuat sau a supravegheat efectuarea urmăririi penale sau, după caz, la sediul instanţei, într-un loc special, în plic sigilat, în condiţii de maximă siguranţă. Procesul verbal va fi semnat de cel care a înaintat cererea, precum şi de cel care a dispus măsura.

Documentele privind identitatea reală a martorului vor fi prezentate judecătorului cu atribuţii în cursul urmării penale sau completului de judecată, în condiţii de strictă confidenţialitate.

Atunci când declaraţia martorului conţine elemente determinante în susţinerea învinuirii, documentele privind identitatea reală a martorului pot fi prezentate avocatului oricărei părţi, în cursul

judecăţii, la cererea motivată a acestuia, care este obligat să păstreze confidenţialitatea. Cererea este soluţionată de către instanţă în prezenţa procurorului, în camera de consiliu. Încheierea instanţei poate fi atacată cu recurs în termen de 3 zile.

În toate cazurile, documentele privind identitatea reală a martorului vor fi introduse în dosarul penal numai după ce judecătorul cu atribuţii în cursul urmării penale sau instanţa, prin încheiere, a constatat că a dispărut pericolul care a determinat luarea măsurilor de protecţie a martorului.

Declaraţiile martorilor cărora li s-a atribuit o altă identitate pot servi ca mijloc de probă numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte şi împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză.

Pot fi audiaţi ca martori cărora li s-a atribuit o altă identitate şi investigatorii acoperiţi.

Modalităţi speciale de ascultare a martorului

Art. 86^2 – În situaţiile prevăzute în art. 86^1, dacă există mijloace tehnice corespunzătoare, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau, după caz, instanţa poate admite ca martorul să fie ascultat fără a fi prezent fizic la locul unde se află organul de urmărire penală sau în sala în care se desfăşoară şedinţa de judecată, prin intermediul mijloacelor tehnice prevăzute în alineatele următoare.

La locul unde se află martorul care face declaraţii în condiţiile arătate în alin. 1, acesta va fi asistat în cursul urmăririi de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, iar în cursul judecăţii de procuror.

Martorul poate fi ascultat prin intermediul

unei reţele de televiziune cu imaginea şi vocea distorsionate, astfel încât să nu poată fi recunoscut.

Declaraţia martorului ascultat în condiţiile arătate în alin. 1şi 2 se înregistrează prin mijloace tehnice video şi audio şi se redă integral în formă scrisă.

În cursul urmăririi penale, se întocmeşte un proces verbal în care se redă cu exactitate declaraţia martorului şi se semnează de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale care l-a asistat pe martor şi de organul de urmărire penală şi va fi depus la dosarul cauzei. Declaraţia martorului transcrisă va fi semnată şi de martor, fiind păstrată în dosarul depus la parchet, într-un loc special, în plic sigilat, în condiţii de maximă siguranţă.

În cursul judecăţii, declaraţia martorului va fi semnată de procurorul care l-a asistat şi de preşedintele completului de judecată. Declaraţia martorului, transcrisă, va fi semnată şi de martor, fiind păstrată în dosarul depus la instanţă în condiţiile prevăzute în alin.5.

Casetele video şi audio pe care a fost înregistrată declaraţia martorului, în original, sigilate cu sigiliul parchetului sau, după caz, al instanţei de judecată în faţa căreia s-a făcut declaraţia se păstrează în condiţiile prevăzute în alin.5. Casetele video şi audio înregistrate în cursul urmăririi penale vor fi înaintate la terminarea urmăririi penale instanţei competente împreună cu dosarul cauzei şi vor fi păstrate în aceleaşi condiţii.

Prevederile art.86^1 alin.7 se aplică în mod corespunzător.

Verificări privind

Art. 86^3 – Instanţa de judecată poate admite, la cererea procurorului, a părţilor sau din oficiu,

mijloacele de ascultare a martorilor

efectuarea unei expertize tehnice privind mijloacele prin care s-au ascultat martorii în condiţiile prevăzute în art. 86^2.

Audierea martorilor sub 16 ani

Art.86^4 - În cauzele privind infracţiunile de violenţă între membrii aceleiaşi familii, martorul sub 16 ani poate să nu fie audiat, admiţându-se prezentarea unei audieri efectuate în prealabil, prin înregistrări audio-video în condiţiile art.86^2 alin.2, 4, 5 şi 7.

Protejarea deplasărilor martorului

Art.86^5 – Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, la cererea procurorului care efectuează sau supraveghează cercetarea penală ori, după caz, instanţa de judecată poate dispune ca organele poliţiei să supravegheze domiciliul martorului sau să-i asigure o reşedinţă temporară supravegheată, precum şi să-l însoţească la sediul parchetului, al judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau al instanţei şi înapoi la domiciliu sau reşedinţă.

Măsurile prevăzute în alin.1 vor fi ridicate de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau, după caz, de instanţă când acesta constată că pericolul care a impus luarea lor a încetat."

43. Secţiunea V^1 din Capitolul II al Titlului III din Partea generală va avea următoarea denumire: "Interceptările şi înregistrările audio sau video".

44. Art.91^1,91^2 şi 91^3 vor avea următorul cuprins:

"Condiţiile şi cazurile de interceptare şi înregistrare a convorbirilor

Art.91^1 – Interceptările şi înregistrările pe bandă magnetică ale unor convorbiri sau comunicări se vor efectua cu autorizarea motivată a judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale, la cererea procurorului, în cazurile şi în condiţiile prevăzute de

lege, dacă sunt date sau indicii temeinice privind pregătirea sau săvârşirea unei infracţiuni pentru care urmărirea penală se efectuează din oficiu, iar interceptarea şi înregistrarea se impun pentru aflarea adevărului. Interceptarea şi înregistrarea convorbirilor se impun pentru aflarea adevărului când stabilirea situaţiei de fapt nu poate fi realizată în baza altor probe.

Interceptarea şi înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor pot fi autorizate în cazul infracţiunilor pentru care legea prevede pedeapsa detenţiunii pe viaţă ori a închisorii mai mare de 12 ani sau al căror specific justifică această măsură ori care se săvârşesc prin mijloace de comunicare telefonică sau prin alte mijloace de telecomunicaţii.

Autorizarea judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale se dă pentru durata necesară înregistrării, până la cel mult 30 de zile, în afară de cazul în care legea dispune altfel.

Autorizarea poate fi prelungită în aceleaşi condiţii, pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputând depăşi 30 de zile. Durata maximă a înregistrărilor autorizate este de 4 luni.

Măsurile dispuse de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale vor fi ridicate înainte de expirarea duratei pentru care au fost autorizate, îndată ce au încetat motivele care le-au justificat.

Înregistrările prevăzute în alin.1 pot fi făcute şi la cererea motivată a persoanei vătămate privind comunicările ce-i sunt adresate, cu autorizarea judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale."

"Organele care efectuează interceptarea

Art. 91^2 – Procurorul procedează personal la interceptările şi înregistrările prevăzute în art. 91^1 sau poate dispune ca acestea să fie efectuate de organul de cercetare penală. Persoanele care sunt

şi înregistrarea

chemate să dea concurs tehnic la interceptări şi înregistrări sunt obligate să păstreze secretul operaţiunii efectuate, încălcarea acestei obligaţii fiind pedepsită potrivit Codului penal.

În caz de urgenţă, când întârzierea obţinerii autorizării prevăzută în art.91^1alin.1 ar aduce grave prejudicii activităţii de urmărire, procurorul poate dispune, cu titlu provizoriu, prin ordonanţă motivată, interceptarea şi înregistrarea pe bandă magnetică a convorbirilor sau comunicărilor, comunicând aceasta imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore, judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale. Acesta trebuie să se pronunţe în cel mult 24 de ore asupra ordonanţei procurorului şi dacă o confirmă şi este necesar, va dispune autorizarea pe mai departe a interceptării şi înregistrării, în condiţiile art.91^1 alin.1-3. Dacă judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale nu confirmă ordonanţa procurorului, el trebuie să dispună încetarea, de îndată, a interceptărilor şi înregistrărilor şi distrugerea celor efectuate.

Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale dispune, până la terminarea urmăririi penale, aducerea la cunoştinţă, în scris, persoanelor ale căror convorbiri au fost interceptate şi înregistrate, datele la care s-au efectuat acestea."

"Certificarea înregistrărilor

Art.91^3 – Despre efectuarea interceptărilor şi înregistrărilor menţionate în art.91^1 şi 91^2 procurorul sau organul de urmărire penală întocmeşte un proces-verbal în care se menţionează autorizaţia dată de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale pentru efectuarea acestora, numărul sau numerele posturilor telefonice între care s-au purtat convorbirile, numele persoanelor care le-au purtat,

dacă sunt cunoscute, data şi ora fiecărei convorbiri în parte şi numărul de ordine al rolei sau casetei pe care se face imprimarea.

Convorbirile înregistrate sunt redate integral în formă scrisă şi se ataşează la procesul-verbal, cu certificarea pentru autenticitate de către organul de urmărire penală, verificat şi contrasemnat de procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală în cauză. Corespondenţele în altă limbă decât cea română sunt transcrise în limba română, prin intermediul unui interpret. La procesul-verbal se ataşează, de asemenea, caseta sau rola care conţine înregistrarea convorbirii, în original, sigilată cu sigiliul organului de urmărire penală.

Caseta sau rola cu înregistrarea convorbirii, redarea scrisă a acesteia şi procesul verbal se înaintează judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale, care apreciază care din informaţiile culese prezintă interes în cercetarea şi soluţionarea cauzei, încheind un proces verbal în acest sens. Convorbirile sau comunicările care conţin secrete de stat sau profesionale nu se menţionează în procesul-verbal.

Casetele sau rolele însoţite de transcrierea integrală şi copii de pe procesele-verbale se păstrează la grefa instanţei în locuri speciale, în plic sigilat.

Instanţa poate aproba la cererea motivată a inculpatului, a părţii civile sau a avocatului acestora, consultarea părţilor din înregistrare şi din transcrierea integrală, depuse la grefă, care nu sunt consemnate în procesul-verbal al judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale. Instanţa va dispune prin încheiere distrugerea înregistrărilor care nu au relevanţă în cauză. Celelalte înregistrări vor fi păstrate până la arhivarea dosarului."

45. Articolul 91^3 devenit articolul 91^4, va avea următorul cuprins:

"Alte înregistrări

Art. 91^4 – Condiţiile şi modalităţile de efectuare a interceptărilor şi înregistrărilor prevăzute în art. 91^1 – 91^3 sunt aplicabile, în mod corespunzător, şi în cazul înregistrării de convorbiri efectuate prin alte mijloace de telecomunicaţie, autorizate în condiţiile legii."

46. Articolul 91^4, devenit articolul 91^5 va avea următorul cuprins:

"Înregistrările de imagini

Art. 91^5 – Dispoziţiile art. 91^1 şi 91^2 se aplică în mod corespunzător şi în cazul înregistrării de imagini, iar procedura de certificare a acestora este cea prevăzută în art. 91^3, cu excepţia redării în formă scrisă, după caz."

47. Articolul 91^5 devine articolul 91^6.

48. Articolul 97 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Orice persoană fizică sau juridică în posesia căreia se află un obiect sau un înscris ce poate servi ca mijloc de probă este obligată să-l prezinte şi să-l predea sub luare de dovadă organului de urmărire penală sau instanţei de judecată, la cererea acestora."

49. Articolul 100 va avea următorul cuprins:

"Percheziţia

Art. 100 – Când persoana căreia i s-a cerut să predea vreun obiect sau vreun înscris din cele arătate în art. 98 tăgăduieşte existenţa sau deţinerea acestora, precum şi ori de câte ori există serioase şi suficiente indicii că efectuarea unei percheziţii este necesară pentru descoperirea şi strângerea probelor, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, la cererea procurorului, sau instanţa de judecată poate dispune, în scris, efectuarea acesteia.

Efectuarea percheziţiei poate fi dispusă, în scris, în cazuri urgente şi temeinic justificate şi de procuror.

Percheziţia domiciliară, în cursul urmării penale, poate fi efectuată fără autorizarea judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau, după caz, a procurorului, numai în caz de infracţiune flagrantă.

Percheziţia poate fi domiciliară sau corporală."

50. Articolul 101 va avea următorul cuprins:

"Percheziţia domiciliară în cursul urmăririi penale

Art. 101 – În cursul urmăririi penale, percheziţia poate fi efectuată de procuror sau de organul de cercetare penală."

51. Articolul 103 va avea următorul cuprins:

"Timpul de efectuare a percheziţiei

Art. 103 – Ridicarea de obiecte şi înscrisuri precum şi percheziţia domiciliară se pot face între orele 6 – 20, iar în celelalte ore numai în caz de infracţiune flagrantă. Percheziţia începută între orele 6 – 20 poate continua şi în timpul nopţii."

52. Articolul 104 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Organul judiciar care urmează a efectua percheziţia este obligat ca în prealabil să se legitimeze şi, în cazurile prevăzute de lege, să prezinte autorizaţia judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau, după caz, a procurorului ori a instanţei de judecată."

53. Articolul 104 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"Aceste operaţiuni se efectuează de organul judiciar în prezenţa unor martori asistenţi."

54. Articolul 111 va avea următoarea denumire marginală:
"Dispoziţii speciale privind unităţile publice şi alte persoane juridice"

55. Articolul 111, partea de început, va avea următorul cuprins:
"Dispoziţiile din prezenta secţiune se aplică în mod corespunzător şi atunci când actele procedurale se efectuează la o unitate din cele la care se referă art.145 din Codul penal sau la o altă persoană juridică, dispoziţii care se completează după cum urmează:"

56. Articolul 111 litera a) va avea următorul cuprins:
"a organul judiciar se legitimează şi, după caz, înfăţişează reprezentantului unităţii autorizaţia dată;"

57. La articolul 111 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:
"Ridicarea de obiecte şi înscrisuri precum şi percheziţia în unităţile publice se pot face şi în timpul nopţii."

58. Articolul 128 alineatul 1 va avea următorul cuprins:
"Când una din părţi sau o altă persoană care urmează să fie ascultată nu cunoaşte limba română ori nu se poate exprima, organul de urmărire penală, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa de judecată îi asigură în mod gratuit folosirea unui interpret. În cursul judecăţii interpretul poate fi desemnat de instanţă sau ales de părţi, în ultimul caz el trebuind să fie autorizat şi încuviinţat de instanţă."

59. Articolul 136 alineatul 1 va avea următorul cuprins:
"În cauzele privitoare la infracţiuni pedepsite cu detenţiune pe viaţă sau cu închisoare, pentru a se asigura buna desfăşurare a procesului penal ori pentru a se împiedica sustragerea învinuitului sau inculpatului de la urmărirea penală, de la judecată ori de la

executarea pedepsei, se poate lua faţă de acesta una din următoarele măsuri preventive:

a) reţinerea;

b) obligarea de a nu părăsi localitatea;

c) obligarea de a nu părăsi ţara;

d) arestarea preventivă."

60. La articolul 136 , după alineatul 1, se introduce un alineat nou care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

"Scopul măsurilor preventive poate fi realizat şi prin liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauţiune."

61. Articolul 136 alineatul 2, care devine alineatul 3, va avea următorul cuprins:

"Măsura prevăzută în alin.1 lit. a) poate fi luată de organul de cercetare penală sau de procuror, iar măsurile prevăzute în alin.1 lit. b), c) şi d) se pot lua de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau de instanţa de judecată. Liberarea provizorie se dispune de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa de judecată."

62. Articolul 137^1 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Când se dispune arestarea preventivă a învinuitului sau inculpatului, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa de judecată încunoştinţează despre măsura luată, în termen de 24 de ore, un membru al familiei acestuia ori o altă persoană pe care o desemnează învinuitul sau inculpatul, consemnându-se aceasta într-un proces verbal."

63. Articolul 138 va avea următorul cuprins:

"Sesizarea judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale pentru

"Art.138 - Dacă organul de cercetare penală consideră că este cazul să se ia una din măsurile prevăzute în art.136 alin.1 lit.b), c) şi d), înaintează în acest sens un referat motivat procurorului care, dacă apreciază că sunt întrunite condiţiile prevăzute de lege pentru luarea măsurii preventive,

luarea unor măsuri preventive procedează, după caz, potrivit art.146 sau art.236."

64. La articolului 139 alineatul 3, va avea următorul cuprins:

"În cazul în care măsura preventivă a fost luată de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, organul de cercetare penală are obligaţia să-l informeze pe procuror despre schimbarea sau încetarea temeiurilor care au motivat luarea măsurii preventive, pentru ca acesta să sesizeze judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale."

65. La articolul 139 , după alineatul 3, se introduc cinci noi alineate, care devin alineatele 4,5,6, 7, şi 8, cu următorul cuprins:

"Când măsura preventivă a fost luată de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, procurorul, dacă apreciază că informaţiile primite de la organul de cercetare penală justifică înlocuirea sau revocarea măsurii, sesizează judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale.

Procurorul este obligat să sesizeze şi din oficiu judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, pentru înlocuirea sau revocarea măsurii preventive luate de către acesta, când constată el însuşi că nu mai există temeiul care a justificat luarea măsurii.

Măsura preventivă se revocă din oficiu şi când a fost luată cu încălcarea prevederilor legale, dispunându-se în cazul reţinerii şi arestării preventive, punerea de îndată în libertate a învinuitului sau inculpatului, dacă nu este arestat în altă cauză.

De asemenea, organul judiciar care a luat măsura arestării preventive poate dispune, la cerere sau din oficiu, revocarea acestei măsuri, dacă se constată, pe baza unei expertize medico-legale că cel arestat suferă de o boală care îl pune în imposibilitatea de a suporta regimul detenţiei.

Măsura arestării preventive poate fi înlocuită cu una din măsurile prevăzute în art. 136 alin.1 lit. b) şi c)."

66. Alineatul 4 al articolului 139 devine alineatul 9.

66. Articolul 140 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Măsura arestării preventive încetează de drept şi atunci când, înainte de pronunţarea unei hotărâri de condamnare în primă instanţă, durata arestării a atins jumătatea maximului pedepsei prevăzute de lege pentru infracţiunea care face obiectul învinuirii, ori maximul prevăzut în art.159 alin.12, precum şi în alte cazuri anume prevăzute de lege."

67. Articolul 140 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

" În cazurile arătate în alin.1 lit.b) şi alin.2, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, din oficiu sau în urma informării organului de cercetare penală, ori, după caz, instanţa de judecată, din oficiu sau la sesizarea procurorului, are obligaţia să dispună punerea de îndată în libertate a celui arestat, trimiţând administraţiei locului de deţinere o copie de pe dispozitiv, ori un extras cuprinzând următoarele menţiuni: datele necesare pentru identificarea învinuitului sau inculpatului, numărul mandatului de arestare, numărul şi data încheierii sau al hotărârii prin care s-a dispus liberarea, precum şi temeiul legal al liberării."

68. La articolul 140, după alineatul 3 se va introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

"În cazul arătat în alin.1 lit. b), procurorul, din oficiu sau în urma informării făcute de organul de cercetare penală, are obligaţia să dispună punerea de îndată în libertate a celui reţinut, trimiţând locului de deţinere copie de pe ordonanţă, ori un extras cuprinzând menţiunile prevăzute în alin.3."

69. Articolul 140^1 va avea următorul cuprins:

"Plângerea împotriva ordonanţei organului de cercetare penală sau a procurorului

Art.140^1 – Împotriva ordonanţei organului de cercetare penală prin care s-a luat măsura preventivă a reţinerii se poate face plângere, înainte de expirarea celor 24 de ore de la luarea măsurii, la procurorul care supraveghează cercetarea penală, iar împotriva

privind măsura reţinerii

ordonanţei procurorului prin care s-a luat această măsură se poate face plângere, înainte de expirarea a 24 de ore, la judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale.

Procurorul sau, după caz, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale se pronunţă înainte de expirarea celor 24 de ore de la luarea măsurii reţinerii.

Când consideră că măsura reţinerii este ilegală, procurorul sau, după caz, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale dispune revocarea ei."

70. După articolul 140^1 se introduce articolul 140^2, cu următorul cuprins:

"Calea de atac împotriva încheierii judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale privind măsurile preventive

Art.140^2 – Împotriva încheierii judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale, prin care se dispune luarea măsurii arestării preventive a învinuitului sau inculpatului ori a măsurii obligării de a nu părăsi localitatea, sau a măsurii obligării de a nu părăsi ţara, precum şi împotriva încheierii prin care se dispune, revocarea, înlocuirea, încetarea sau menţinerea acestor măsuri, se poate face plângere în 3 zile de la luarea măsurii la instanţa căreia i-ar reveni competenţa se judece cauza în primă instanţă.

Plângerea se va cerceta în camera de consiliu.

Învinuitul sau inculpatul arestat va fi adus în faţa instanţei şi va fi ascultat în prezenţa apărătorului său. În cazul în care acesta se află internat în spital şi din cauza stării sănătăţii nu poate fi adus în faţa instanţei sau în alte cazuri în care deplasarea sa nu este posibilă, plângerea va fi examinată în lipsa inculpatului, dar numai în

prezenţa apărătorului, căruia i se dă cuvântul pentru a pune concluzii.

La judecarea plângerii împotriva ordonanţei privind măsura obligării de a nu părăsi localitatea ori măsura obligării de a nu părăsi ţara, învinuitul sau inculpatul este adus la judecată numai când instanţa consideră că este necesar.

Participarea procurorului la judecarea plângerii este obligatorie.

Dosarul va fi înaintat instanţei în termen de 24 de ore, iar plângerea se judecă în termen de 48 de ore.

Instanţa se pronunţă în aceeaşi zi, prin încheiere.

Când consideră că măsura preventivă este ilegală sau nu este justificată, instanţa dispune revocarea ei şi, după caz, punerea în libertate a inculpatului, dacă inculpatul nu este arestat în altă cauză.

Plângerea învinuitului sau inculpatului împotriva încheierii judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale prin care s-a dispus luarea măsurii preventive nu este suspensivă de executare.

Dosarul se restituie judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale în 24 de ore de la soluţionarea plângerii."

71. Articolul 141 va avea următorul cuprins:

"Calea de atac împotriva încheierii instanţei privind măsurile preventive

Art.141 – Încheierea dată în primă instanţă şi în apel, prin care se dispune luarea, revocarea, înlocuirea, încetarea sau menţinerea unei măsuri preventive sau prin care se constată încetarea de drept a arestării preventive, poate fi atacată separat cu recurs, de procuror sau de

inculpat. Termenul de recurs este de 24 de ore şi curge de la pronunţare, pentru cei prezenţi, şi de la comunicare, pentru cei lipsă.

Dosarul va fi înaintat instanţei de recurs în termen de 24 de ore, iar recursul se judecă în termen de 48 de ore. Instanţa de recurs va restitui dosarul primei instanţe în 24 de ore de la soluţionarea recursului.

Recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea sau menţinerea unei măsuri preventive ori prin care s-a constatat încetarea de drept a arestării preventive nu este suspensiv de executare."

72. Articolul 143 alineatul 1 va avea următorul cuprins.

"Măsura reţinerii poate fi luată de organul de cercetare penală faţă de învinuit, dacă sunt probe sau indicii temeinice că a săvârşit o faptă prevăzută de legea penală. Organul de cercetare penală trebuie să încunoştinţeze, de îndată, pe procuror de luarea măsurii reţinerii."

73. La articolul 143, după alineatul 1 se introduc 3 noi alineate, care devin alineatele 2,3 şi 4, cu următorul cuprins:

"Organul de cercetare penală va aduce la cunoştinţa învinuitului că are dreptul să-şi angajeze apărător şi că ceea ce declară poate fi folosit împotriva sa.

Măsura reţinerii poate fi luată şi de procuror, în condiţiile alin.1, în care caz este încunoştinţat conducătorul parchetului din care face parte."

74. Articolul 144 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"Când organul de cercetare penală consideră că este necesar a se lua măsura arestării preventive, înaintează procurorului, în primele 10 ore de la reţinerea învinuitului, odată cu încunoştinţarea la care se referă art. 143 alin. 1, un referat motivat. Procurorul, dacă apreciază că sunt întrunite condiţiile prevăzute de lege pentru

luarea măsurii arestării preventive, procedează, înăuntrul termenului prevăzut în alin.1, potrivit art.146."

75. La articolul 144, după alineatul 3, se introduce un nou alineat, care devine alineatul 4, cu următorul cuprins:

"Când măsura reţinerii este luată de procuror, dacă acesta consideră că este necesar a se lua măsura arestării preventive, procedează, în termen de 10 de ore de la luarea măsurii reţinerii, potrivit art.146."

76. Articolul 145 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Măsura obligării de a nu părăsi localitatea constă în îndatorirea impusă învinuitului sau inculpatului de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale ori de instanţa de judecată, de a nu părăsi localitatea în care locuieşte, fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură. Măsura poate fi luată numai dacă sunt întrunite condiţiile prevăzute în art.143 alin.1."

77 . Articolul 145 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"În cursul urmăririi penale, durata măsurii prevăzute în alin.1 nu poate depăşi 30 de zile. Măsura obligării de a nu părăsi localitatea poate fi prelungită în cursul urmăririi penale, în caz de necesitate şi numai motivat. Prelungirea se dispune de instanţa căreia i-ar reveni competenţa să judece cauza în fond, fiecare prelungire neputând să depăşească 30 de zile. Dispoziţiile art. 159 alin. 6-11 şi 12 se aplică în mod corespunzător."

78. La articolul 145, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

"Copie de pe încheierea judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau, după caz, a instanţei, rămasă definitivă, se comunică secţiei de poliţie în a cărei rază teritorială locuieşte învinuitul sau inculpatul."

79. La titlul IV, Capitolul I, după Secţiunea III, se introduce o nouă secţiune, Secţiunea III[1], denumită "Obligarea de a nu părăsi ţara", care are următorul cuprins:

"Secţiunea III[1]
Obligarea de a nu părăsi ţara

Obligarea de a nu părăsi ţara

At.145[1] – Măsura obligării de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă învinuitului sau inculpatului, de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau de instanţa de judecată, de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură.

Dispoziţiile art.145 se aplică în mod corespunzător şi în cazul măsurii obligării de a nu părăsi ţara.

Copie de pe încheierea judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau, după caz, a instanţei, rămasă definitivă, se comunică secţiei de poliţie în a cărei rază teritorială locuieşte învinuitul sau inculpatul, precum şi organelor de frontieră şi se ridică provizoriu paşaportul de către organele în drept."

80. Articolul 146 va avea următorul cuprins:

"Arestarea învinuitului în cursul urmării penale

Art.146 – Procurorul, din oficiu sau la sesizarea organului de cercetare penală, dacă sunt întrunite condiţiile prevăzute în art.143 şi există în mod corespunzător vreunul din cazurile prevăzute în art.148, când consideră că în interesul urmăririi penale este necesară arestarea preventivă a învinuitului, propune luarea acestei măsuri judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale din cadrul instanţei căreia i-ar reveni competenţa să

judece cauza în fond.

Propunerea de arestare trebuie motivată şi se prezintă judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale împreună cu dosarul cauzei. Dacă învinuitul este reţinut, propunerea de arestare se prezintă judecătorului de cu atribuţii în cursul urmăririi penale în primele 5 ore de la dispunerea reţinerii.

Dispoziţiile art.149^1 alin.3 se aplică în mod corespunzător.

Învinuitul este adus în faţa judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale şi va fi asistat de apărător.

Participarea procurorului este obligatorie.

Dispoziţiile art. 149^1 alin.4 şi 150 se aplică în mod corespunzător.

După ascultarea învinuitului, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale admite sau respinge propunerea de arestare, în aceeaşi zi, prin încheiere motivată.

Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, dacă sunt întrunite condiţiile prevăzute în alin.1, dispune, prin încheiere, arestarea preventivă a învinuitului, înainte de expirarea duratei reţinerii dacă s-a dispus anterior această măsură, arătând temeiurile care justifică luarea măsurii arestării şi fixând durata acesteia, care nu poate depăşi 5 zile.

Totodată, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale emite un mandat de arestare a învinuitului. Mandatul cuprinde în mod corespunzător menţiunile arătate în art.151, precum şi numele şi prenumele învinuitului şi durata pentru care este dispusă arestarea acestuia.

Dispoziţiile art.152 alin.1 se aplică în mod corespunzător.

Împotriva încheierii judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale se poate face

plângere la instanţa în cadrul căreia funcţionează judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale."

81. Articolul 148 alineatul 1, lit.b) şi e) va avea următorul cuprins:

"b)infracţiunea este flagrantă, iar pedeapsa închisorii prevăzute de lege este mai mare de un an;"

"e)inculpatul a comis din nou o infracţiune ori din datele existente rezultă necesitatea împiedicării săvârşirii unei alte infracţiuni;"

82. Articolul 148 alineatul 1 litera h) va avea următorul cuprins:

" h)inculpatul a săvârşit o infracţiune pentru care legea prevede pedeapsa detenţiunii pe viaţă sau a închisorii mai mare de 4 ani şi există date certe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol pentru ordinea publică."

83. La articolul 148 alineatul 1, după litera h) se introduce litera i) cu următorul cuprins:

"i) pentru a se evita exercitarea unor presiunii asupra persoanei vătămate sau o înţelegere frauduloasă cu aceasta ori când există date certe că viaţa sau integritatea corporală a acestuia este în pericol."

84. Articolul 148 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"În cazurile prevăzute la lit. c) - g) şi i), măsura arestării inculpatului poate fi luată numai dacă pedeapsa închisorii prevăzute de lege este mai mare de 2 ani."

85. Articolul 149 alineatul 1 prima frază va avea următorul cuprins:

"Durata arestării inculpatului nu poate depăşi 30 de zile, afară de cazul când ea este prelungită sau menţinută în condiţiile legii."

86. Articolul 149 alineatul 3 se abrogă.

87. După articolul 149 se introduce articolul 149[1] cu următorul cuprins:

"Arestarea inculpatului în cursul urmăririi penale

Art.149[1] – Procurorul, din oficiu sau la sesizarea organului de cercetare penală, dacă sunt întrunite condiţiile prevăzute în art.143 şi există vreunul din cazurile prevăzute în art.148, când consideră că în interesul urmăririi penale este necesară arestarea preventivă a inculpatului, propune luarea acestei măsuri judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale din cadrul instanţei căreia i-ar reveni competenţa să judece cauza în fond.

Propunerea de arestare trebuie motivată şi se prezintă judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale împreună cu dosarul cauzei. Dacă inculpatul este reţinut sau arestat ca învinuit, propunerea de arestare se prezintă judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale în primele 5 ore de la reţinere sau, după caz, în 24 de ore de la arestarea preventivă a învinuitului.

Procurorul, înainte de a formula propunerea de arestare a inculpatului, trebuie să-l asculte pe acesta, în prezenţa apărătorului ales sau numit din oficiu.

Inculpatul este adus în faţa judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale şi va fi asistat de apărător.

În cazul în care inculpatul se află în stare de reţinere sau de arestare, potrivit art.146 şi din cauza stării sănătăţii ori din alte motive temeinice nu poate fi adus în faţa judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale, propunerea de arestare va fi examinată în lipsa inculpatului, în prezenţa apărătorului, căruia i se dă cuvântul pentru a formula concluzii.

Dispoziţiile art.150 se aplică în mod

corespunzător.

Participarea procurorului este obligatorie.

Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale admite sau respinge propunerea de arestare, prin încheiere motivată, în aceeaşi zi.

În cazul în care sunt întrunit condiţiile prevăzute în alin.1, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale dispune, prin încheiere, arestarea preventivă a inculpatului, arătând temeiurile care justifică luarea măsurii şi fixând durata arestării, care nu poate depăşi 30 de zile.

Dacă arestarea se solicită în cazul unui învinuit arestat preventiv, arestarea inculpatului nu poate fi dispusă decât pentru zilele care au rămas după scăderea din 30 de zile a perioadei în care învinuitul a fost anterior arestat. Dispoziţiile art.146 alin.8 şi 9 se aplică în mod corespunzător.

Împotriva încheierii de arestare preventivă se poate face plângere la instanţa în cadrul căreia funcţionează judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale."

88. Articolul 150 va avea următorul cuprins:

"Ascultarea inculpatului

Măsura arestării inculpatului poate fi luată numai după ascultarea acestuia de către judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau de către instanţa de judecată, afară de cazul când inculpatul este dispărut, se află în străinătate, ori se sustrage de la urmărire sau de la judecată, sau se află în una din situaţiile prevăzute în art.149^1 alin.4.

În cazul în care inculpatul este dispărut, se află în străinătate ori se sustrage de la urmărire sau de la judecată, când mandatul a

fost emis fără ascultarea inculpatului, acesta va fi ascultat imediat ce a fost prins ori s-a prezentat."

89. Articolul 151 alineatele 1 şi 2 vor avea următorul cuprins:

"După întocmirea încheierii prin care s-a dispus arestarea inculpatului, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau preşedintele completului de judecată emite, de îndată, mandat de arestare.

Dacă prin aceeaşi încheiere s-a dispus arestarea mai multor inculpaţi, se emite mandat de arestare separat pentru fiecare dintre ei."

90. Articolul 151 alineatul 3 literele a) şi j) vor avea următorul cuprins:

"a) instanţa în cadrul căreia funcţionează judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale care a dispus luarea măsurii arestării inculpatului sau, după caz, instanţa de judecată care a dispus luarea acestei măsuri;"

"j) semnătura judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau a preşedintelui completului de judecată."

91. Articolul 152, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Când mandatul de arestare a fost emis după ascultarea inculpatului, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau preşedintele completului de judecată înmânează un exemplar al mandatului persoanei arestate, iar un alt exemplar îl trimite organului de poliţie pentru a fi predat la locul de deţinere odată cu arestatul."

92. Articolul 152 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

"Când mandatul de arestare a fost emis de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, acesta menţionează pe mandat

data prezentării inculpatului şi procedează de îndată la ascultarea lui, după care dispune, prin încheiere motivată, asupra arestării inculpatului. Dacă între timp cauza a ajuns la instanţa de judecată, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale va trimite pe arestat instanţei, iar organul de poliţie va conduce pe arestat în faţa instanţei."

93. Articolul 153 va avea următorul cuprins:

"Obiecţii în ceea ce priveşte identitatea

Art.153 – Dacă cel arestat ridică obiecţii în contra executării mandatului numai în ce priveşte identitatea, este condus în faţa judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale de la locul unde a fost găsit. Când este necesar, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale cere relaţii organului judiciar care a emis mandatul.

Până la rezolvarea obiecţiilor, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, dacă apreciază că nu există pericol de dispariţie, dispune punerea în libertate a persoanei împotriva căreia s-a executat mandatul.

Dacă judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale constată că persoana adusă nu este cea arătată în mandat, o pune imediat în libertate, iar dacă constată că obiecţiile sunt nefondate, dispune executarea mandatului, procedându-se potrivit art.152 alin.3 şi 4.

Despre activităţile menţionate în prezentul articol, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale încheie un proces verbal ce se trimite organului judiciar care a emis mandatul."

94. Articolul 155 va avea următorul cuprins:

"Prelungirea duratei arestării în

Art. 155 – Durata arestării inculpatului poate fi prelungită, în cursul urmăririi penale, în caz de necesitate şi numai motivat.

cursul urmăririi penale

Prelungirea duratei arestării inculpatului în cursul urmăririi penale poate fi dispusă de instanţa căreia i-ar reveni competenţa să judece cauza în fond sau de instanţa corespunzătoare în a cărei rază teritorială se află locul de deţinere."

95. Articolul 156 va avea următorul cuprins:

"Propunerea pentru prelungirea arestării dispuse în cursul urmăririi penale

Art. 156 Prelungirea duratei arestării prevăzute în art.155 se dispune pe baza propunerii motivate a organului care efectuează urmărirea penală.

Propunerea organului de cercetare penală este avizată de procurorul care exercită supravegherea, şi înaintată de acesta cu cel puţin 8 zile înainte de expirarea duratei arestării, judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale penale. Acesta, dacă apreciază că nu este cazul ca inculpatul să fie pus în liberate, sesizează, cu cel puţin 5 zile înainte de expirarea termenului, instanţa competentă.

Dacă arestarea a fost dispusă de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale din cadrul unei instanţe inferioare celei competente să acorde prelungirea, propunerea se înaintează judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale din cadrul instanţei superioare, care, dacă o socoteşte întemeiată, sesizează instanţa potrivit alin.2.

Propunerea se anexează la adresa de sesizare a instanţei. În cuprinsul adresei se pot arăta şi alte motive care justifică prelungirea arestării decât cele cuprinse în propunere.

Când în aceeaşi cauză se găsesc mai mulţi inculpaţi arestaţi pentru care durata arestării preventive expiră la date diferite, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale care sesizează instanţa pentru unul din inculpaţi va sesiza, totodată, instanţa cu privire la ceilalţi inculpaţi."

96. Articolul 159 va avea următorul cuprins:

"Procedura prelungirii arestării dispuse în cursul urmării

Art. 159 Dosarul cauzei va fi depus de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale penale, odată cu sesizarea instanţei, cu cel puţin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive şi va putea fi consultat de apărător.

Inculpatul este adus în faţa instanţei şi va fi asistat de apărător.

În cazul în care inculpatul arestat se află internat în spital şi din cauza stării sănătăţii nu poate fi adus în faţa instanţei sau în alte cazuri deosebite în care deplasarea sa nu este posibilă, propunerea va fi examinată în lipsa inculpatului, dar numai în prezenţa apărătorului, căruia i se dă cuvântul pentru a pune concluzii.

Participarea procurorului este obligatorie.

În cazul în care instanţa acordă prelungirea, aceasta nu va putea depăşi 30 de zile.

Instanţa se pronunţă asupra prelungirii arestării preventive în termen de 24 de ore de la primirea dosarului şi comunică încheierea celor lipsă de la judecată în acelaşi termen.

Încheierea prin care s-a hotărât asupra prelungirii arestării poate fi atacată cu recurs de procuror sau de inculpat în termen de 24 de ore de la pronunţare pentru cei prezenţi sau de la comunicare pentru cei lipsă. Recursul se soluţionează înainte de expirarea duratei arestării preventive.

Recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus prelungirea arestării preventive nu este suspensiv de executare.

Inculpatul este adus la judecarea recursului numai când instanţa consideră necesar.

Măsura dispusă de instanţă se comunică administraţiei locului de deţinere, care este obligată să

o aducă la cunoştinţa inculpatului.

Dacă încheierea primei instanţe care se pronunţă asupra prelungirii arestării preventive nu este atacată cu recurs, instanţa este obligată să restituie dosarul judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale în termen de 24 de ore de la expirarea termenului de recurs.

Instanţa poate acorda şi alte prelungiri, fiecare neputând depăşi 30 de zile. Dispoziţiile alineatelor precedente se aplică în mod corespunzător. Durata maximă a arestării preventive în cursul urmăririi penale este de un an. În mod excepţional, când pedeapsa prevăzută de lege este detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de 10 ani ori mai mare, sau când infracţiunea s-a săvârşit în condiţiile crimei organizate prevăzute de art.144^1 din Codul penal durata maximă a arestării preventive este de 2 ani.

97. Articolul 160 va avea următorul cuprins:

"Prelungirea arestării inculpatului după trimiterea în judecată până la prima înfăţişare

Art.160 – Când procurorul dispune, prin rechizitoriu, trimiterea în judecată a inculpatului aflat în stare de arest, dosarul se înaintează instanţei competente cu cel puţin 5 zile înainte de expirarea mandatului de arestare.

Instanţa, în camera de consiliu, procedează potrivit art.300^1 şi, în cazul în care consideră necesar, prelungeşte durata arestării până la prima înfăţişare, fără a putea depăşi 30 de zile. Dispoziţiile art.159 se aplică în mod corespunzător."

98. După articolul 160 se introduc articolele 160^a, 160^{a1}, 160^{a2} şi 160^{a3}, cu următorul cuprins:

"Menţinerea arestării la prima inculpatului

Art.160^a - În cauzele în care arestarea inculpatului în cursul urmăririi penale s-a

înfăţişare

prelungit, potrivit art. 160, instanţa, în prima zi de înfăţişare poate dispune menţinerea arestării preventive în condiţiile art. 160^{a2} şi 300^{2}."

"Arestarea inculpatului în cursul judecăţii

Art.160^{a1} – Instanţa poate dispune, în cursul judecăţii, prin încheiere motivată, arestarea preventivă a inculpatului, dacă sunt întrunite condiţiile prevăzute în art.143 şi există vreunul din cazurile prevăzute în art.148, pe o durată ce nu poate depăşi 30 de zile.

Încheierea primei instanţe şi a instanţei de apel este supusă recursului. Termenul de recurs este de 24 de ore şi curge de la pronunţare pentru cei prezenţi şi de la comunicare pentru cei lipsă. Dosarul va fi înaintat instanţei de recurs în termen de 24 de ore iar recursul se judecă în termen de 48 de ore. Recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus arestarea nu este suspensiv de executare.

Când instanţa dispune arestarea inculpatului, emite un mandat de arestare, care va cuprinde în mod corespunzător menţiunile prevăzute în art.151.

Faţă de inculpatul care a mai fost anterior arestat în aceeaşi cauză, în cursul urmăririi penale sau al judecăţii, instanţa poate dispune din nou această măsură, dacă au intervenit elemente noi care să facă necesară privarea de libertate."

"Menţinerea arestării în cursul judecăţii

Art.160^{a2} - În cursul judecăţii, în primă instanţă, în cazul în care menţinerea arestării peste 30 de zile este în interesul soluţionării cauzei, instanţa, prin încheiere motivată, poate dispune, ori de

câte ori este nevoie, menţinerea arestării, pentru cel mult 30 de zile de fiecare dată. Încheierea prin care s-a dispus asupra menţinerii arestării poate fi atacată cu recurs, prevederile art. 160^{a1} alin.2. aplicându-se în mod corespunzător.

Prevederile alin.1 privind menţinerea arestării sunt aplicabile şi în cazul în care arestarea s-a dispus în cursul urmăririi penale şi s-a menţinut în cursul judecăţii în fond a cauzei."

"Arestarea şi menţinerea arestării inculpatului condamnat de instanţa de fond

Art.160^{a3} - Dacă inculpatul a fost condamnat de instanţa de fond la pedeapsa închisorii sau detenţiunii pe viaţă, dispunându-se arestarea sau menţinerea arestării preventive prin hotărâre, la termenul fixat conform art. 375 alin.1 pentru judecarea apelului sau la termenul fixat conform art.385^{12} alin.1 pentru judecarea recursului, instanţa verifică, din oficiu, legalitatea arestării preventive şi dispune, prin încheiere motivată, menţinerea sau revocarea acestei măsuri. Arestarea durează în cursul judecării apelului şi recursului, până la soluţionarea cauzei, afară de cazurile de încetare de drept a măsurii sau dacă instanţa nu dispune altfel.

În cazul în care s-a dispus arestarea preventivă în cursul judecării apelului sau recursului, se aplică în mod corespunzător prevederile art.160^{a1}."

99. La Titlul IV, Capitolul I, după articolul 160^{a}, nou introdus, se introduce Secţiunea IV^{1} cu următorul cuprins:

"SECŢIUNEA IV^{1}

Dispoziţii speciale pentru minori

Drepturile proprii şi regimul special pentru minori

Art. 160[b] - Minorilor reţinuţi sau arestaţi preventiv li se asigură, pe lângă drepturile prevăzute de lege pentru deţinuţii preventiv ce au depăşit 18 ani, drepturi proprii şi un regim de detenţie preventiv special în raport cu particularităţile vârstei lor, astfel încât măsurile privative de libertate luate faţă de minori în scopul bunei desfăşurări a procesului penal ori a împiedicării sustragerii lor de la urmărirea penală, judecată ori de la executarea pedepsei, să nu prejudicieze dezvoltarea fizică, psihică sau morală a minorului.

Învinuiţilor sau inculpaţilor minori reţinuţi sau arestaţi preventiv li se asigură în toate cazurile asistenţă juridică obligatorie, organele judiciare fiind obligate să ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu dacă minorul nu şi-a ales unul şi pentru ca acesta să poată lua contact direct cu minorul arestat şi să comunice cu el.

Când se dispune reţinerea sau arestarea preventivă a unui învinuit sau inculpat minor se încunoştinţează despre aceasta imediat în cazul reţinerii şi în 24 de ore în cazul arestării părinţii, tutorele, persoana în îngrijirea sau supravegherea căreia se află minorul, alte persoane pe care le desemnează acesta, iar în caz de arestare şi serviciul de probaţiune de pe lângă instanţa căreia i-ar reveni să judece, în primă instanţă, cauza, consemnându-se aceasta într-un proces verbal.

În timpul reţinerii sau arestării preventive, minorii se ţin separat de majori, în locuri anume destinate minorilor arestaţi preventiv.

Respectarea drepturilor şi a regimului special prevăzute de lege pentru minorii reţinuţi

sau arestaţi preventiv este asigurată prin controlul judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale, prin vizitarea locurilor de deţinere preventivă de către procuror, precum şi prin controlul altor organisme abilitate de lege să viziteze deţinuţii preventiv.

Reţinerea minorului la dispoziţia organului de cercetare penală sau a procurorului

Art. 160[c]- În mod cu totul excepţional, minorul între 13 şi 16 ani poate fi reţinut la dispoziţia organului de cercetare penală sau a procurorului, cu înştiinţarea şi sub controlul judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale, pentru o durată ce nu poate depăşi 10 ore, dacă există date certe că minorul a comis o infracţiune pedepsită de lege cu închisoarea de 10 ani sau mai mare.

Reţinerea poate fi prelungită, numai dacă se impune, prin încheiere motivată, de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, pentru o durată de cel mult 10 ore.

Arestarea preventivă a minorului şi prelungirea acesteia

Art. 160[d] - Minorul între 13 şi 16 ani nu poate fi arestat preventiv decât dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta de care este învinuit este închisoarea de 10 ani sau mai mare şi o altă măsură preventivă nu este suficientă.

Durata arestării inculpatului minor este de cel mult 15 zile, iar prelungirea acesteia nu poate fi dispusă decât în mod excepţional, de fiecare dată cu cel mult 15 zile, fără ca arestarea preventivă a minorului să depăşească, în total, 6 luni.

Inculpatul minor mai mare de 16 ani poate fi arestat preventiv pe o durată de cel mult 20 de zile, durata măsurii preventive putând fi prelungită, de fiecare dată cu 20 de zile, fără ca

arestarea preventivă a inculpatului minor în cursul urmăririi penale să depăşească în total 6 luni. În mod excepţional, când pedeapsa prevăzută de lege este detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de 10 ani ori mai mare, arestarea preventivă poate fi prelungită până la 1 an.

Propunerea de prelungire a duratei arestării inculpatului minor la care se referă art.156 alin.2, făcută de organul de cercetare penală şi avizată de procurorul care exercită supravegherea, este înaintată judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale cu cel puţin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării.

Durata arestării învinuitului minor este de cel mult 3 zile."

100. Articolul 160^1 va avea următorul cuprins:

"Modalităţile liberării provizorii

Art. 160^1 – În tot cursul procesului penal, învinuitul sau inculpatul arestat preventiv poate cere punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauţiune."

101. Articolul 160^2 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Liberarea provizorie sub control judiciar se poate acorda în cazul infracţiunilor săvârşite din culpă, precum şi în cazul infracţiunilor intenţionate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii ce nu depăşeşte 15 ani."

102. Articolul 160^2 alineatul2 va avea următorul cuprins:

"Liberarea provizorie sub control judiciar nu se acordă în cazul în care învinuitul sau inculpatul este recidivist ori când din date rezultă necesitatea de a-l împiedica să săvârşească alte infracţiuni sau că acesta va încerca să zădărnicească aflarea adevărului prin influenţarea unor martori sau experţi, alterarea ori distrugerea mijloacelor de probă sau prin alte asemenea fapte."

103. După articolul 160^2 se introduc două articole, articolul 160^{2a} şi 160^{2b}, care vor avea următorul cuprins:

"Organul care dispune liberarea provizorie

Art.160^{2a} - Liberarea provizorie se dispune, în cursul urmăririi penale de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, şi în cursul judecăţii de instanţa de judecată."

"Organul care efectuează controlul judiciar

Art. 160^{2b} - Controlul modului în care învinuitul sau inculpatul respectă obligaţiile stabilite de organul judiciar revine judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau, după caz, judecătorului delegat cu executarea, precum şi procurorului şi organului de poliţie."

104. Articolul 160^3 va avea următorul cuprins:

"Modificarea sau ridicarea controlului judiciar

Art. 160^3 – Controlul judiciar poate fi oricând modificat sau ridicat, în total sau în parte, pentru motive temeinice, de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau de instanţa de judecată."

105. Articolul 160^4 va avea următorul cuprins:

"Condiţiile liberării

Art. 160^4 – Liberarea provizorie pe cauţiune se poate acorda, la cerere, când s-a depus cauţiunea şi sunt îndeplinite condiţiile prevăzute în art. 160^2 alin.1 şi 2.

Pe timpul liberării provizorii, învinuitul sau inculpatul este obligat să se prezinte la chemarea organelor judiciare, să comunice orice schimbare de domiciliu sau reşedinţă şi să respecte obligaţiile prevăzute în art.160^2 alin.3 pe care organul judiciar le dispune."

106. Articolul 160^5 alineatele 1, 2 şi 3 va avea următorul cuprins:

"Cauţiunea garantează respectarea de către învinuit sau inculpat a obligaţiilor ce-i revin în timpul liberării provizorii.

Cuantumul cauţiunii este de cel puţin 5.000.000 lei

Consemnarea cauţiunii se face pe numele învinuitului sau inculpatului şi la dispoziţia organului care a stabilit cuantumul cauţiunii."

107. Articolul 160^5 alineatul 4 litera b) va avea următorul cuprins:

"b) se constată, de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau de instanţă, prin încheiere, că nu mai există temeiurile care au justificat măsura arestării preventive."

108. La articolul 160^5 alineatul 4, după litera c) se introduce litera c^1), cu următorul cuprins:

"c^1) se dispune amânarea pronunţării hotărârii de condamnare şi se ia o măsură comunitară, potrivit art. 360^1 - 360^4;"

109. La articolul 160^5 alineatul 4, după litera e), se introduce litera f), cu următorul cuprins:

"f) cererea de liberare provizorie a fost respinsă potrivit art.160^{8a} alin.6."

110. Articolul 160^6 alineatele 5 şi 6 vor avea următorul cuprins:

"Competenţa de rezolvare a cererii revine, în cursul urmăririi penale, judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale, iar în cursul judecăţii, instanţei sesizate cu judecarea cauzei.

Cererea depusă la organul de cercetare penală ori la administraţia locului de deţinere se înaintează, în termen de 24 de ore, judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţei competente, după cum cauza se află în curs de urmărire penală sau de judecată."

111. Articolul 160^7 va avea următorul cuprins:

"Măsurile premergătoare examinării cererii

Art. 160^7 - Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa verifică dacă cererea de liberare provizorie cuprinde menţiunile prevăzute la art. 160^6 alin. 3 şi 4 şi, dacă este cazul, ia măsuri pentru completarea acesteia. Când cererea este depusă la instanţă înaintea termenului de judecată, aceste obligaţii revin preşedintelui, care procedează şi la încunoştinţarea petiţionarului despre termenul de judecare a cererii.

Când cererea este făcută de o altă persoană decât învinuitul sau inculpatul, din cele arătate în art. 160^6 alin. 1, organul competent să o rezolve întreabă pe învinuit sau inculpat dacă îşi însuşeşte cererea, iar declaraţia acestuia se consemnează pe cerere."

112. Articolul 160^8 va avea următorul cuprins:

"Examinarea şi admiterea în principiu a cererii

Art. 160^8 – Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa examinează, de urgenţă, cererea, verificând dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege pentru admisibilitatea în principiu a acesteia.

În cazul cererii de liberare pe cauţiune, dacă judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege, stabileşte cuantumul cauţiunii şi termenul în care cauţiunea trebuie depusă, încunoştinţând despre aceasta persoana care a făcut cererea.

Dacă judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege şi, în cazul cererii de liberare pe cauţiune, că a fost depusă şi dovada de consemnare a cauţiunii, admite în principiu cererea şi fixează termenul pentru

soluţionarea ei.

Dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege şi dovada de consemnare a cauţiunii nu a fost depusă, cererea se respinge.

113. După art. 160^{8} se introduce articolul 160^{8a}, cu următorul cuprins:

"Soluţionarea cererii

Art. 160^{8a} - Soluţionarea cererii se face de către judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, după ascultarea învinuitului sau inculpatului asistat de apărător şi în prezenţa procurorului, iar de către instanţă, după ascultarea învinuitului sau inculpatului precum şi a concluziilor apărătorului şi ale procurorului.

În cazul în care se constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege şi cererea este întemeiată, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa admite cererea şi dispune punerea în libertate provizorie a învinuitului sau inculpatului.

Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa, în cazul admiterii cererii de liberare provizorie, stabileşte şi obligaţiile ce urmează a fi respectate de învinuit sau inculpat.

Copie de pe dispozitivul încheierii ori un extras al acesteia se trimite administraţiei locului de deţinere şi organului de poliţie în a cărui rază teritorială locuieşte învinuitul sau inculpatul. Persoanele interesate se încunoştinţează.

Administraţia locului de deţinere este obligată să ia măsuri pentru punerea de îndată în

libertate a învinuitului sau inculpatului, dacă se dispune liberarea provizorie a acesteia.

În cazul în care nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege, când cererea este neîntemeiată sau când aceasta a fost făcută de către o altă persoană şi nu a fost însuşită de învinuit sau inculpat, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa respinge cererea."

.114. Articolul 160^9 va avea următorul cuprins:

"Plângerea şi recursul împotriva încheierilor privind liberarea provizorie

Art. 160^9 - Împotriva încheierii judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale prin care s-a admis sau s-a respins cererea de liberare provizorie se poate face plângere de învinuit sau inculpat ori de procuror, în 3 zile de la pronunţare pentru cei prezenţi şi de la comunicare pentru cei lipsă, la instanţa căreia i-ar reveni competenţa să judece cauza în primă instanţă.

Plângerea se va cerceta în camera de consiliu.

Învinuitul sau inculpatul este adus la judecarea plângerii numai când instanţa consideră necesar.

Instanţa se pronunţă în aceeaşi zi asupra admiterii sau respingerii plângerii.

Încheierea instanţei prin care s-a admis sau s-a respins, în cursul judecăţii, cererea de liberare provizorie este supusă recursului.

Dosarul va fi înaintat instanţei de recurs în termen de 24 de ore.

Termenul de recurs este de 24 de ore şi curge de la pronunţare pentru cei prezenţi şi de la comunicare pentru cei lipsă

Recursul se judecă în termen de 48 de ore.

Inculpatul este adus la judecarea recursului numai când instanţa consideră că este necesar. Participarea procurorului este obligatorie

Dosarul se restituie judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale în 24 de ore de la soluţionarea recursului."

115. Articolul 160^{10} va avea următorul cuprins.

"Revocarea liberării

Art. 160^{10} - Liberarea provizorie poate fi revocată dacă:

a) se descoperă fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute la data admiterii cererii de liberare provizorie şi care justifică arestarea învinuitului sau inculpatului;

b) învinuitul sau inculpatul nu îndeplineşte, cu rea credinţă obligaţiile ce-i revin potrivit art. 160^{2} alin. 3 şi 160^{4} alin. 2 sau încearcă să zădărnicească aflarea adevărului ori săvârşeşte din nou, cu intenţie, o infracţiune pentru care este urmărit sau judecat.

Revocarea liberării provizorii se dispune de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale şi de instanţă, prin încheiere, cu ascultarea învinuitului sau inculpatului asistat de apărător. Revocarea se dispune şi în lipsa învinuitului sau inculpatului, când acesta fără motive temeinice, nu se prezintă la chemarea făcută.

În caz de revocare a liberării provizorii, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa dispune arestarea preventivă a învinuitului sau inculpatului şi emite un nou mandat de arestare.

Împotriva încheierii judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale prin care s-a dispus revocarea liberării provizorii se poate face plângere, în 3 zile de la pronunţare pentru cei

prezenţi şi de la comunicare pentru cei lipsă, la instanţa căreia i-ar reveni competenţa să judece cauza în primă instanţă.

Încheierea instanţei prin care s-a dispus în cursul judecăţii revocarea liberării provizorii este supusă recursului.

Dispoziţiile art. 160^9 se aplică în mod corespunzător."

116. Articolul 162 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"În cazul în care procurorul sau instanţa de judecată constată că învinuitul sau inculpatul se află în vreuna din situaţiile arătate în art.113 sau 114 din Codul penal, în cursul urmării penale procurorul sesizează judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale pentru a dispune luarea, în mod provizoriu, a măsurii de siguranţă corespunzătoare, iar în cursul judecăţii instanţa de judecată dispune ea însăşi luarea, în mod provizoriu, a măsurii de siguranţă."

117.La articolul 162, după alineatul 1 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

"Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa de judecată dispune luarea măsurii de siguranţă numai după ascultarea învinuitului ori inculpatului şi în prezenţa apărătorului şi a procurorului."

118. Articolul 162, alineatul 2, devenit alineatul 3, va avea următorul cuprins:

"Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire a internării provizorii şi, totodată, sesizează comisia medicală competentă să avizeze internarea bolnavilor mintali şi a toxicomanilor periculoşi."

119. Articolul 171 alineatele 2 şi 3 vor avea următorul cuprins:

"Asistenţa juridică este obligatorie când învinuitul sau inculpatul este minor, militar în termen, militar cu termen redus, rezervist concentrat sau mobilizat, elev al unei instituţii militare de învăţământ, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, când este arestat chiar în altă cauză ori când organul de urmărire penală sau instanţa apreciază că învinuitul sau inculpatul nu şi-ar putea face singur apărarea, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege.

În cursul judecăţii, asistenţa juridică este obligatorie şi în cauzele în care legea prevede pentru infracţiunea săvârşită pedeapsa detenţiunii pe viaţă sau pedeapsa închisorii de 10 ani sau mai mare."

120. La articolul 171, după alineatul 6, se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

"Când asistenţa judiciară este obligatorie, dacă apărătorul ales nu se prezintă, în mod repetat, la data stabilită pentru efectuarea unui act de urmărire penală sau la termenul de judecată fixat, îngreunând astfel în mod voit desfăşurarea şi soluţionarea procesului penal, organul judiciar desemnează un apărător din oficiu care să-l înlocuiască, acordându-i timpul necesar pentru pregătirea apărării."

121. Articolul 172 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Când asistenţa juridică este obligatorie, organul de urmărire penală sau, după caz, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale va asigura prezenţa apărătorului la ascultarea învinuitului sau inculpatului."

122. Art.172 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

"Inculpatul arestat are dreptul să ia contact cu apărătorul, asigurându-i-se confidenţialitatea convorbirilor. În mod excepţional, când interesul urmăririi cere, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, din oficiu sau la propunerea organului de cercetare penală, poate dispune, prin încheiere motivată, interzicerea luării de contact a inculpatului arestat cu apărătorul, o singură dată, pe o durată de cel mult 5 zile."

123. Articolul 172 alineatul 6 va avea următorul cuprins:

"Apărătorul are dreptul de a se plânge procurorului potrivit art. 275, şi, în cazul în care inculpatul este arestat, judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale, dacă cererile sale nu au fost acceptate; în situaţiile prevăzute în alin. 2, 4 şi 5, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau, după caz, procurorul este obligat să rezolve plângerea în cel mult 48 de ore."

124. Articolul 174 alineatul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

."a) la judecarea cauzei în primă instanţă ori la judecarea ei după desfiinţarea hotărârii în apel sau după casare de către instanţa de recurs, numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta supusă judecăţii este amenda sau închisoarea de cel mult 2 ani";

125. Articolul 175 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Chemarea unei persoane în faţa organului de urmărire penală, a judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau a instanţei de judecată se face prin citaţie scrisă. Citarea se poate face şi prin notă telefonică sau telegrafică."

126. Articolul 176 alineatul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) denumirea organului de urmărire penală, a instanţei pe lângă care funcţionează judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau a instanţei de judecată care emite citaţia, sediul său, data emiterii şi numărul dosarului;"

127. Articolul 177 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"În caz de schimbare a adresei arătate în declaraţia învinuitului sau inculpatului, acesta este citat la noua sa adresă, numai dacă a încunoştinţat organul de urmărire penală, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale ori instanţa de judecată de schimbarea intervenită sau dacă organul judiciar apreciază, pe baza datelor obţinute, potrivit art. 180 că s-a produs o schimbare de adresă."

128. Articolul 177 alineatul 8 va avea următorul cuprins:

"Dacă învinuitul sau inculpatul locuieşte în străinătate, citarea se face prin scrisoare recomandată, în afară de cazul când prin lege se dispune altfel. Avizul de primire a scrisorii recomandate, semnat de destinatar sau de o altă persoană care îl înlocuieşte, ţine loc de dovadă a îndeplinirii procedurii. În cazul în care scrisoarea nu poate fi înmânată datorită refuzului primirii ei sau din orice alt motiv, precum şi în cazul în care statul destinatarului nu permite citarea prin poştă a resortisanţilor săi, citaţia se va afişa la uşa parchetului sau a instanţei, după caz."

129. Art. 177 alineatul 9 va avea următorul cuprins:

"Citarea altor persoane decât învinuitul sau inculpatul se face potrivit dispoziţiilor din prezentul articol. Unităţile la care se referă art.145 din Codul penal şi alte persoane juridice se citează la sediul acestora."

130. Articolul 178 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

"Citaţia destinată unei unităţi din cele la care se referă art.145 din Codul penal sau altei persoane juridice se predă la registratură sau funcţionarului însărcinat cu primirea corespondenţei. Dispoziţiile alin.2 se aplică în mod corespunzător.

131. Articolul 181 alineatul 1 prima frază va avea următorul cuprins:

"Dovada de primire a citaţiei trebuie să cuprindă numărul dosarului, denumirea organului de urmărire penală, a instanţei pe lângă care funcţionează judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau a instanţei de judecată care a emis citaţia, numele, prenumele şi calitatea persoanei citate, precum şi data pentru care este citată."

132. Articolul 183 va avea următorul cuprins:

"Mandatul de aducere

Art. 183 – O persoană poate fi adusă în faţa organului de urmărire penală, a judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau a instanţei

de judecată pe baza unui mandat de aducere, întocmit potrivit dispoziţiilor art. 176, dacă fiind anterior citată nu s-a prezentat, iar ascultarea ori prezenţa ei este necesară.

Învinuitul sau inculpatul poate fi adus cu mandat chiar înainte de a fi chemat prin citaţie, dacă organul de urmărire penală, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa constată motivat că în interesul rezolvării cauzei se impune această măsură.

Persoanele aduse cu mandat potrivit alin. 1 şi 2 nu pot rămâne la dispoziţia organului judiciar decât numai timpul strict necesar pentru audierea lor, în afara cazului când s-a dispus reţinerea ori arestarea preventivă a acestora

Persoana adusă cu mandat de aducere este ascultată de către organul judiciar de îndată, iar dacă aceasta nu este posibil, în 24 de ore."

133. Articolul 184 va avea următorul cuprins:

"Executarea mandatului de aducere

Art.184. Mandatul de aducere se execută prin organele poliţiei.

Dacă persoana arătată în mandatul de aducere nu poate fi adusă din motive de boală, cel însărcinat cu executarea mandatului constată aceasta printr-un proces-verbal, care se înaintează de îndată organului de urmărire penală, judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale ori instanţei de judecată.

Dispoziţiile alin.2 se aplică şi în cazul în care persoana arătată în mandat, cu excepţia învinuitului sau inculpatului, nu poate fi adusă din orice altă cauză.

Dacă cel însărcinat cu executarea mandatului de aducere nu găseşte persoana

prevăzută în mandat la adresa indicată, face cercetări şi dacă acestea au rămas fără rezultat, încheie un proces-verbal care va cuprinde menţiuni despre cercetările făcute.

Dacă învinuitul sau inculpatul refuză să se supună mandatului sau încercă să fugă, va fi constrâns la aceasta.

Organul însărcinat cu executarea mandatului nu poate intra în domiciliul persoanei menţionate în mandat decât între orele 6 şi 21."

134. Articolul 188 va avea următorul cuprins:

"Calcularea termenelor în cazul măsurilor preventive

Art.188. - În calcularea termenelor privind măsurile preventive, ora sau ziua de la care începe şi la care se sfârşeşte termenul intră în durata acestuia."

135. La articolul 189 se introduc două alineate care devin alineatele 2 şi 3, cu următorul cuprins:

"Cheltuielile judiciare prevăzute în alin.1, avansate de stat, sunt cuprinse distinct, după caz, în bugetul de venituri şi cheltuieli al Ministerului Justiţiei, Ministerului Public şi Ministerului de Interne.

Cheltuielile judiciare prevăzute în alin.1, avansate de stat din bugetele Ministerului Justiţiei şi Ministerului Public, pe care sunt obligaţi, prin hotărârea instanţei sau prin ordonanţa procurorului, să le suporte, potrivit art.192, inculpatul, celelalte părţi ori persoanele cărora li s-a respins sau care şi-au retras apelul, recursul ori cererea, constituie venituri ale bugetului de stat şi se cuprind distinct în bugetul Ministerului Justiţiei, potrivit legii."

136. Articolul 190 alineatul 1 şi 2 vor avea următorul cuprins:

"Martorul, expertul şi interpretul chemaţi de organul de urmărire penală, de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale ori de instanţa de judecată au dreptul la restituirea cheltuielilor de transport, întreţinere, locuinţă şi a altor cheltuieli necesare, prilejuite de chemarea lor.

Martorul, expertul şi interpretul care sunt salariaţi au dreptul şi la venitul de la locul de muncă, pe durata lipsei de la serviciu prilejuită de chemarea la organul de urmărire penală, la judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau la instanţa de judecată."

137. Articolul 191 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"În caz de condamnare, inculpatul este obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, cu excepţia cheltuielilor privind interpreţii desemnaţi de organele judiciare, potrivit legii precum şi în cazul în care s-a dispus acordarea de asistenţă gratuită, care rămân în sarcina statului."

138. Articolul 192 alineatul 1 punctul 2 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) inculpat, dacă s-a dispus înlocuirea răspunderii penale sau există o cauză de nepedepsire;"

139. Articolul 192 alineatul 1 punctul 2 litera c) va avea următorul cuprins:

"c) partea vătămată, în caz de retragere a plângerii sau de introducere tardivă a plângerii".

140. La articolul 192, după alineatul 5, se adaugă un nou alineat cu următorul cuprins:

"Cheltuielile pentru plata interpreţilor desemnaţi de organele judiciare, potrivit legii, pentru asistarea părţilor rămân, în toate cazurile, în sarcina statului".

141. Articolul 195 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se îndreaptă de însuşi organul de urmărire penală, de judecătorul cu

atribuţii în cursul urmăririi penale sau de instanţa de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat sau din oficiu."

142 .Articolul 195 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"Despre îndreptarea efectuată, organul de urmărire penală, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa de judecată, după caz, întocmeşte un proces verbal sau o încheiere, făcându-se menţiune şi la sfârşitul actului corectat."

143.Articolul 196 va avea următorul cuprins:

."Dispoziţiile art.195 se aplică şi în cazul când organul de urmărire penală, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa, ca urmare a unei omisiuni vădite, nu s-a pronunţat asupra sumelor pretinse de martori, experţi, interpreţi, apărători, potrivit art.189 sau 190, precum şi cu privire la restituirea lucrurilor sau la ridicarea măsurilor asiguratorii."

144. Articolul 198 alineatul 1 partea de început va avea următorul cuprins:

"Următoarele abateri săvârşite în cursul procesului penal se sancţionează cu amendă judiciară de la 200.000 lei la 5.000.000 lei:"

145.Articolul 198 alineatul 1, litera e), va avea următorul cuprins:

"e) neîndeplinirea de către orice persoană a obligaţiei de prezentare, la cererea organului de urmărire penală, a judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau a instanţei de judecată, a obiectelor ori înscrisurilor cerute de acestea, precum şi neîndeplinirea aceleiaşi obligaţii de către conducătorul unităţii sau de cel însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei obligaţii."

146. Articolul 198 alineatul 1 litera g) va avea următorul cuprins:

"g) neluarea, de către conducătorul unităţii în cadrul căreia urmează a se efectua o expertiză, a măsurilor necesare pentru efectuarea acesteia sau pentru efectuarea la timp a expertizei;"

147. La articolul 198 alineatul 1, după litera g) se introduce litera g^1)cu următorul cuprins:

"g^1) neîndeplinirea în mod nejustificat de către organul de cercetare penală a dispoziţiilor date de procuror, potrivit legii, sau neprezentarea, în mod nejustificat, a dosarelor ori actelor de urmărire penală, în termenul prevăzut de lege;"

148. Articolul 198 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Lipsa nejustificată a apărătorului, ales sau desemnat din oficiu, când asistenţa juridică a învinuitului sau inculpatului este obligatorie potrivit legii, se sancţionează cu amendă judiciară de la 1.000.000 lei la 10.000.000 lei."

149.La articolul 198, după alineatul 2, se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

"Amenzile judiciare aplicate de procuror sau de instanţa de judecată constituie venituri ale bugetului de stat şi se cuprind distinct în bugetul Ministerului Justiţiei, potrivit legii."

150. Articolul 199 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Amenda se aplică de organul de urmărire penală prin ordonanţă, iar de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale şi de instanţa de judecată prin încheiere."

151. Articolul 199 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"Dacă persoana amendată justifică de ce nu a putut îndeplini obligaţia sa, organul de urmărire penală, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa de judecată, apreciind, dispune scutirea sau reducerea amenzii."

152. După Titlul V din Partea Generală se introduce Titlul VI, denumit "Dispoziţii privind urmărirea şi judecarea persoanelor juridice", care va avea următorul cuprins:

" Titlul VI

Dispoziţii privind urmărirea şi judecarea persoanelor juridice"

Dispoziţii generale

Art. 199[1] - Dispoziţiile Codului de procedură penală se aplică şi în cazul infracţiunilor săvârşite de persoanele juridice, cu completările şi derogările prevăzute în acest titlu.

Acţiunea penală împotriva persoanei juridice

Art. 199[2] - Acţiunea penală care are ca obiect tragerea la răspundere penală a persoanei juridice se exercită faţă de reprezentantul legal al acesteia.

În cazul în care acţiunea penală pusă în mişcare împotriva persoanei juridice este exercitată pentru aceeaşi faptă sau pentru fapte conexe şi împotriva reprezentantului său legal, organul de urmărire penală sau instanţa competentă a judeca fapta desemnează un mandatar pentru a reprezenta persoana juridică în calitatea acesteia de învinuit sau de inculpat.

Îndeplinirea actelor procesuale şi procedurale

Art. 199[3]- Reprezentantul legal al persoanei juridice o reprezintă pe aceasta în îndeplinirea actelor procesuale şi procedurale.

Dispoziţii privind competenţa teritorială

Art.199[4] – Competenţa după teritoriu în cazul infracţiunilor săvârşite de persoanele juridice este determinată de:

a) locul unde a fost săvârşită infracţiunea;
b) locul unde a fost prins făptuitorul;
c) locul unde locuieşte făptuitorul persoană fizică;
d) locul unde îşi are sediul persoana juridică;
e) locul unde locuieşte persoana vătămată sau unde aceasta îşi are sediul.

Prevederile art.30 alin.2-4 se aplică în mod

corespunzător.

Inaplicabilitatea unor măsuri de constrângere

Art.199[5]- Împotriva reprezentantului legal al persoanei juridice, faţă de care se exercită acţiunea penală, se poate lua, în această calitate, numai măsuri de constrângere aplicabile martorilor.

Supunerea persoanei juridice unui control judiciar

Art.199[6] - În cursul urmăririi penale, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau instanţa, în cursul judecăţii, poate să dispună punerea persoanei juridice sub control judiciar, dacă consideră că aceasta este necesară pentru asigurarea unei bune desfăşurări a procesului penal.

Organul judiciar care ia această măsură dispune ca persoana juridică să respecte una sau mai multe din următoarele obligaţii:

a) depunerea unei cauţiuni, fixate de organul judiciar, al cărui cuantum nu poate fi mai mic de 10 milioane;
b) interdicţia de a exercita anumite activităţi profesionale sau sociale, dacă infracţiunea a fost comisă în exercitarea sau cu ocazia exercitării acestor activităţi;
c) interdicţia de a emite cecuri, altele decât cele care permit retragerea fondurilor de către trăgător în raport cu trasul sau cele care sunt certificate ori de a folosi cărţile de plată.

Calea de atac împotriva hotărârii privind punerea sub control

Art.199[7] - Împotriva încheierii judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale prin care s-a luat măsura punerii sub control a persoanei juridice se poate face plângere, în 3 zile de la comunicarea măsurii, la instanţa căreia i-ar reveni

competenţa să judece în primă instanţă.

Încheierea instanţei prin care s-a luat măsura punerii sub control a persoanei juridice poate fi atacată cu recurs în 3 zile de la pronunţare pentru cei prezenţi şi de la comunicare pentru cei lipsă."

153. Articolul 201 alineatul 2 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) organele de cercetare ale poliţiei judiciare;"

154. Articolul 201 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"Ca organe de cercetare ale poliţiei judiciare funcţionează lucrătorii operativi anume desemnaţi din Ministerul de Interne."

155. Articolul 207 va avea următorul cuprins:

"Cercetarea penală se efectuează de organele de cercetare ale poliţiei judiciare, pentru orice infracţiune care nu este dată în mod obligatoriu în competenţa altor organe de cercetare."

156. Articolul 208 alineatul 1 litera d) va avea următorul cuprins:

"d) ofiţerii Poliţiei de frontieră, precum şi ofiţerii anume desemnaţi din Ministerul de Interne, pentru infracţiunile de frontieră;"

157. Articolul 209 alineatele 3 şi 4 vor avea următorul cuprins:

Urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror, în cazul infracţiunilor prevăzute în art.155-173, 174-177, 179, 189 alin.3, art.190, 191, 211 alin.3, art.212, 236, 236^1, 238, 239, 239^1, 250, 252, 254, 255, 257, 261^3, 265, 266, 267, 267^1, 268, 273-276, 279^1, 280, 280^1, 302^2, 317, 323 alin.2 şi 356-361 din Codul penal, în cazul infracţiunilor arătate în art.27 pct.1 lit.b) şi c), art.28^1 pct.1 lit.b) şi c) art.28^2 pct.1 lit.b) şi art.29 pct.1 din acest cod, în cazul infracţiunilor săvârşite în condiţiile crimei organizate prevăzute în art.144^1 din Codul penal, precum şi în cazul infracţiunilor împotriva protecţiei muncii.

Este competent să efectueze urmărirea penală, în cazurile prevăzute în alineatul precedent, şi să exercite supravegherea asupra activităţii de cercetare penală procurorul de la parchetul corespunzător instanţei care, potrivit legii, judecă în primă instanţă cauza. Procurorul de la parchetul ierarhic superior poate să efectueze urmărirea penală şi să exercite supravegherea asupra actelor de cercetare penală în aceste cazuri dacă este în interesul urmăririi penale. În cauzele de competenţa tribunalului militar teritorial este competent să efectueze urmărirea penală procurorul de la parchetul de pe lângă tribunalul militar teritorial, precum şi procurorul de la parchetul militar care este competent în circumscripţia teritorială prevăzută de lege."

158. La articolul 209,după alineatul 4, se introduce un alineat nou, care devine alineatul 5, cu următorul cuprins:

" Procurorul de la parchetul ierarhic superior poate să dispună, prin ordonanţă motivată, efectuarea urmăririi penale de către procurorul de la alt parchet egal în grad cu cel competent."

159. Articolul 209 alineatul 5 , care devine alineatul 6, va avea următorul cuprins:

"Atunci când urmărirea penală este efectuată de procuror, rechizitoriul este supus, după caz, confirmării prim-procurorului parchetului sau confirmării procurorului general al parchetului de pe lângă Curtea de apel, iar când urmărirea este făcută de acesta, confirmare se face de procurorul ierarhic superior. Când urmărirea penală este efectuată de un procuror de la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie, rechizitoriul este supus confirmării procurorului şef de secţie, iar când urmărirea penală este efectuată de acesta, confirmarea se face de către procurorul general al acestui parchet."

160. Articolul 216 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"De asemenea, procurorul veghează ca nici o persoană să nu fie reţinută, decât în cazurile şi condiţiile prevăzute de lege."

161. Articolul 217 alineatul 3 se abrogă.

162. Articolul 218 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Procurorul conduce şi controlează activitatea de cercetare penală a poliţiei judiciare şi a altor organe şi supraveghează ca actele de urmărire penală să fie efectuate cu respectarea dispoziţiilor legale."

163. La articolul 219 după alineatul 2 se introduce un nou alineat, alineatul 3, cu următorul cuprins:

"În cazul neîndeplinirii, de către organul de cercetare penală, a dispoziţiilor date de procuror, acesta va sesiza conducătorul organului de cercetare penală, care are obligaţia ca în termen de 3 zile de la sesizare să comunice procurorului măsurile dispuse."

164. La Titlul I din Partea Specială, după Capitolul III, se introduce un nou Capitol, care devine Capitolul III[1], denumit "Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale", cu următorul cuprins:

"Capitolul III[1]

Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale

"Organ judiciar cu atribuţii proprii

Art. 220[1] – Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale funcţionează în cadrul fiecărei instanţe judecătoreşti, ca organ judiciar cu atribuţii proprii în desfăşurarea procesului penal în faza de urmărire penală, potrivit legii.

Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale este independent în relaţiile cu celelalte organe judiciare şi îşi exercită atribuţiile numai în temeiul legii şi în cadrul acesteia."

Competenţa

Art. 220[2] - Judecătorul cu atribuţii în

judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale

cursul urmăririi penale îşi exercită controlul judecătoresc prin:

a) luarea, înlocuirea, încetarea sau revocarea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea, a obligării de a nu părăsi ţara şi a arestării preventive, prevăzute în art. 136 alin. 1 lit. b – d;
b) dispunerea liberării provizorii şi revocarea ei, potrivit art. 160^1 şi următoarele;
c) dispunerea efectuării percheziţiilor, potrivit art. 100;
d) dispunerea luării, în mod provizoriu a măsurii de siguranţă a obligării la tratament medical şi a internării medicale, prevăzute în art. 113 şi 114 din Codul penal, potrivit art. 162 din Codul de procedură penală;
e) autorizarea necesară prevăzută în art. 91^1 şi 91^2 în cazul înregistrărilor unor convorbiri sau comunicării;
f) audierea martorilor a căror identitate este protejată, potrivit art. 86^1;
g) audierea martorului în instanţă, fără a fi prezent, potrivit art. 86^2;
h) dispunerea protejării deplasărilor martorului potrivit art. 86^4;
i) alte acte procesuale şi procedurale prevăzute de lege.

Modul de sesizare

Art. 220^3 – Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale este sesizat în cazurile prevăzute de lege de procuror, de învinuit sau inculpat, de alte persoane interesate ori se sesizează din oficiu.

Dispunerea prin încheiere

Art. 220^4 – Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale dispune prin încheiere motivată,

semnată de el şi grefier.

Împotriva încheierii se poate face, după caz, plângere sau recurs, potrivit legii.

Obligativitatea măsurilor

Art. 220[5] – Măsurile dispuse de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sunt obligatorii pentru organele de cercetare penală şi pentru procurorul care exercită supravegherea activităţii acestor organe."

165. Articolul 222 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Plângerea este încunoştinţarea făcută de o persoană fizică sau de o persoană juridică, căreia i s-a cauzat o vătămare prin infracţiune."

166. Articolul 223 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Denunţul este încunoştinţarea făcută de către o persoană fizică sau de către o persoană juridică, despre săvârşirea unei infracţiuni."

167. După articolul 224 se introduc articolele 224[1]- 224[5], cu următorul conţinut:

"Actele premergătoare efectuate de investigatorii acoperiţi

Art.224[1] – În cazul în care există indicii temeinice că s-a săvârşit sau că se pregăteşte săvârşirea unei infracţiuni în condiţiile crimei organizate sau care constituie o ameninţare la adresa siguranţei naţionale, trafic de stupefiante şi de arme, spălare a banilor, falsificare de monede sau alte valori ori a unei alte infracţiuni grave care nu poate fi descoperite sau făptuitorii nu pot fi identificaţi prin alte mijloace, pot fi folosiţi, în vederea strângerii datelor privind existenţa infracţiunii şi identificarea persoanelor faţă de care există presupunerea că au săvârşit o infracţiune, investigatori sub o altă identitate decât cea reală. Aceştia sunt lucrători operativi din Ministerul de Interne precum şi din organele de stat care

desfăşoară, potrivit legii, activităţi de informaţii pentru realizarea siguranţei naţionale, anume desemnaţi în acest scop, şi pot fi folosiţi numai pe o perioadă determinată, în condiţiile prevăzute în art.224^2-224^3.

Autorizarea folosirii investigatorilor acoperiţi

Art.224^2 – Persoanele prevăzute în art. 224^1 pot efectua investigaţii numai cu autorizarea motivată a judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale, competent potrivit legii, la propunerea procurorului. În cazuri de urgenţă şi temeinic justificate, autorizarea poate fi dată şi de procurorul desemnat de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie.

Autorizarea este dată în formă scrisă, pentru o perioadă de cel mult 60 de zile şi poate fi prelungită pentru motive temeinic justificate. Fiecare prelungire nu poate depăşi 30 de zile, iar durata totală a autorizării, în aceeaşi cauză şi cu privire la aceeaşi persoană, nu poate depăşi un an.

În solicitarea adresată procurorului, se vor menţiona datele şi indiciile privitoare la faptele şi persoanele faţă de care există presupunerea că au săvârşit o infracţiune, precum şi perioada pentru care se cere autorizarea.

Drepturile investigatorilor acoperiţi

Art.224^3 – Investigatorul acoperit culege date şi informaţii în baza autorizaţiei emise de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau, după caz, de procuror, în condiţiile legii.

Investigatorul acoperit poate pătrunde în domiciliul ori în reşedinţa unei persoane folosind identitatea atribuită conform art.224^1, numai cu autorizarea judecătorului cu atribuţii în cursul urmării penale, iar în cazuri de urgenţă şi temeinic justificate cu autorizarea procurorului, dar numai cu consimţământul acelei persoane. În aceste cazuri

investigatorul acoperit este obligat să ceară de îndată acordul judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale.

Folosirea datelor obţinute de investigatorii acoperiţi

Art.224[4] – Datele şi informaţiile obţinute de investigatorul acoperit pot fi folosite numai în cauza penală şi în legătură cu persoanele la care se referă autorizaţia emisă de procuror.

Aceste date şi informaţii vor putea fi folosite şi în alte cauze sau în legătură cu alte persoane, numai dacă sunt întrunite condiţiile arătate în art.224[1]-224[3].

Măsuri de protecţie a investigatorilor acoperiţi

Art.224[5]- Identitatea reală a investigatorilor acoperiţi nu poate fi dezvăluită în timpul ori după terminarea acţiunii acestora.

Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau, după caz, procurorul competent să autorizeze folosirea unui investigator acoperit are dreptul să-i cunoască adevărata identitate, dacă există motive temeinice, cu respectarea secretului profesional."

168. Articolul 227 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Obligaţiile prevăzute în alineatul precedent revin şi oricărui funcţionar care a luat cunoştinţă despre săvârşirea unei infracţiuni în legătură cu serviciul în cadrul căruia îşi îndeplineşte sarcinile."

169. Articolul 228 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Organul de urmărire penală, sesizat în vreunul din modurile prevăzute în art.221, dispune prin rezoluţie începerea urmăririi penale, când din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate nu rezultă vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mişcare a acţiunii penale prevăzute în art.10."

170. Articolul 228 alineatul 2 se abrogă.

171 . La articolul 228, după alineatul 3, devenit alineatul 2, se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

"Rezoluţia şi procesul-verbal de începere a urmăririi penale, emise de organul de cercetare penală, se supun confirmării procurorului care exercită supravegherea activităţii de cercetare penală, în termen de cel mult 48 de ore de la data începerii urmăririi penale, organele de cercetare penală fiind obligate să prezinte totodată şi dosarul cauzei."

172. Articolul 228 alineatul 4, va avea următorul cuprins:

"Dacă din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate după primirea plângerii sau denunţului, rezultă vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mişcare a acţiunii penale prevăzute în art. 10, organul de urmărire penală înaintează procurorului actele încheiate, cu propunerea de a nu începe urmărirea penală."

173. La articolul 228, după alineatul 6, se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

"Împotriva rezoluţiei de neîncepere a urmăririi penale se poate face plângere la instanţa de judecată, potrivit art.278[1] şi următoarele."

174. Articolele 230 şi 231 se abrogă.

175. Articolul 232 va avea următorul cuprins:

"Restituirea dosarului pentru începerea sau continuarea cercetării penale	Art.232- Dacă procurorul i-a restituit, în temeiul art.228 alin.5, actele şi dosarul, organul de urmărire penală începe urmărirea penală, procedând la efectuarea acesteia, potrivit legii şi ţinând seama de împrejurările speciale ale fiecărei cauze."

176. Articolul 233 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Art.233 – În cursul efectuării cercetării penale, dacă organul de cercetare consideră că sunt întrunite condiţiile prevăzute de lege pentru luarea măsurii arestării preventive a învinuitului, face propuneri în acest sens şi le înaintează procurorului."

177. Articolul 234 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Organul de cercetare penală, dacă consideră că sunt întrunite şi condiţiile prevăzute de lege pentru luarea măsurii arestării preventive a inculpatului, procedează în acelaşi mod."

178. Articolul 236 va avea următorul cuprins:

"Propunere de arestare preventivă a inculpatului şi procedura arestării

Art.236. – Procurorul sesizat potrivit art.234, dacă pune în mişcare acţiunea penală şi dacă apreciază că sunt întrunite condiţiile prevăzute de lege pentru luarea măsurii arestării preventive a inculpatului, propune judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale luarea acestei măsuri.

Judecătorul sesizat conform alin. 1 procedează potrivit art.149[1]."

179. Articolul 238 va avea următorul cuprins:

"Extinderea cercetării penale

Art.238 – Organul de cercetare penală, dacă constată fapte noi în sarcina învinuitului sau inculpatului ori împrejurări noi care pot duce la schimbarea încadrării juridice a faptei pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale ori s-a pus în mişcare acţiunea penală sau date cu privire la participarea şi a unei alte persoane la săvârşirea acelei fapte, este obligat să facă propuneri în acest sens, în termen de cel mult 3 zile de la data

constatării acestora, pe care le înaintează procurorului, care va decide, prin rezoluţie, în cel mult 5 zile, în privinţa extinderii cercetărilor penale sau schimbării încadrării juridice."

180. Articolul 240 alineatul 2 va avea următorul cuprins:
"Măsura suspendării se comunică persoanei vătămate. După comunicare, dosarul se restituie organului de cercetare penală."

181. Articolul 242 alin.1 va avea următorul cuprins:
"Încetarea urmăririi penale are loc când se constată existenţa vreuneia dintre cazurile prevăzute în art.10 lit.f) -j) şi există învinuit sau inculpat în cauză."

182. Articolul 243 alin.1 va avea următorul cuprins:
"Organul de cercetare penală, când constată existenţa vreunuia din cazurile prevăzute în art.10 lit.f) - j), înaintează procurorului dosarul împreună cu propuneri de încetare a urmăririi penale."

183. Articolul 243 alineatul 3 va avea următorul cuprins:
"Când cazul de încetare a urmăririi penale priveşte un învinuit sau inculpat arestat, procurorul trebuie să se pronunţe asupra încetării urmăririi penale în aceeaşi zi în care a primit dosarul de la organul de cercetare penală şi să ceară de îndată judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale, care a luat măsura arestării, revocarea acesteia. Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale penală trebuie ca, în 24 de ore de la primirea de la procuror a dosarului împreună cu un referat în care se menţionează cazul sau cazurile de încetare a urmăririi penale constatate, să dispună, prin încheiere, revocarea măsurii şi punerea de îndată în libertate a învinuitului sau inculpatului şi să restituie dosarul procurorului, în acelaşi termen, împreună cu o copie a încheierii."

184. După articolul 243, se introduce articolul 243^1, cu următorul cuprins:

"Încetarea urmăririi penale în temeiul art.10 lit.i cu referire la art. 90^1 din Codul penal	Art.243^1- Când se dispune încetarea urmăririi penale în temeiul art.10 lit.i cu referire la art.90^1 din Codul penal, procurorul aplică şi amenda cu caracter administrativ potrivit art.91 din Codul penal. Împotriva ordonanţei prin care s-a dispus încetarea urmăririi penale potrivit alin.1, se poate face plângere în termen de 5 zile de la înştiinţarea prevăzută în art.246, în condiţiile art.275 şi următoarele. Punerea în executare a ordonanţei prin care s-a aplicat sancţiunea cu caracter administrativ a amenzii se face după expirarea termenului prevăzut în alin.3, iar dacă s-a făcut plângere şi a fost respinsă, după respingerea acesteia. Amenzile cu caracter administrativ aplicate de procurori constituie venituri extrabugetare ale Ministerului Public, potrivit legii."

185. Articolul 245 alineatul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) revocării măsurilor asigurătorii luate în vederea executării pedepsei amenzii;"

186. La art.245, după alineatul 2, se introduc două alineate, care vor deveni alineatele 3 şi 4, cu următorul cuprins:

"În cazul în care încetarea urmăririi penale priveşte un învinuit sau inculpat arestat, în ordonanţă se va face menţiune şi cu privire la revocarea arestării preventive dispusă de către judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, potrivit art.243 alin.3.

Dacă s-a dispus încetarea urmăririi penale pentru cazul prevăzut în art.10 lit.i cu referire la art.90^1 din Codul penal, în ordonanţă se face menţiune şi cu privire la amenda cu caracter administrativ aplicată învinuitului sau inculpatului."

187. Articolul 246 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"În cazul când învinuitul sau inculpatul este arestat preventiv, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale înştiinţează prin adresă administraţia locului de deţinere, cu dispoziţia de a pune de îndată în libertate pe învinuit sau inculpat, potrivit art.243 alin.3."

188. Articolul 249 alineatul 3 se abrogă.

189. Articolul 249^1 se abrogă.

190. Articolul 257 va avea următorul cuprins:

"Prezentarea materialului de către procuror

Art.257 - Procurorul, primind dosarul, cheamă pe învinuit şi îi prezintă materialul de urmărire penală potrivit dispoziţiilor art. 250 şi urm., care se aplică în mod corespunzător."

191. Articolul 258 va avea următorul cuprins:

"Înaintarea dosarului privind pe inculpat

Art.258 - În cauzele în care acţiunea penală a fost pusă în mişcare, după completarea cercetării şi după îndeplinirea dispoziţiilor privitoare la prezentarea materialului de urmărire penală, cercetarea penală se consideră terminată. Organul de cercetare penală înaintează de îndată procurorului dosarul cauzei însoţit de un referat."

192. Articolul 262 , punctul 2 lit.a) alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Dacă procurorul dispune încetarea urmăririi penale în temeiul art.10 lit.i cu referire la art.90^1 din Codul penal, aplică şi amenda cu caracter administrativ potrivit art. 91 din Codul penal;"

193. Articolul 264 alineatul 2 se abrogă.

194. Articolul 264 alineatele 3 şi 4, care devin alineatele 2 şi 3,vor avea următorul cuprins:

"Sesizarea instanţei de judecată se face de către procurorul care a dat rechizitoriul.

În termen de 24 de ore de la darea rechizitoriului, procurorul înaintează instanţei competente dosarul împreună cu numărul necesar de copii de pe rechizitoriu, pentru a fi comunicat inculpaţilor aflaţi în stare de deţinere."

195. Articolul 267 va avea următorul cuprins:

"Dispoziţiile privitoare la măsurile preventive, de siguranţă sau asiguratorii

Art. 267 - În cazurile prevăzute în 262,265 şi 268, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale este obligat, la sesizarea procurorului, să dispună asupra menţinerii sau revocării măsurilor preventive şi a măsurilor de siguranţă prevăzute în art. 113 şi 114 din Codul penal luate în cursul urmăririi penale sau, dacă este cazul, să ia asemenea măsuri. Încheierea prin care judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale dispune cu privire la aceste măsuri se trimite procurorului, care face menţiune despre aceasta în rechizitoriu, sau, după caz, în ordonanţa de scoatere de sub urmărire penală, de încetare a urmăririi penale, de restituire sau de trimitere la organul competent. Prevederile art. 243 alin. 3 şi 249 alin.2 se aplică în mod corespunzător.

Procurorul este obligat să dispună asupra menţinerii sau revocării măsurilor de siguranţă altele decât cele prevăzute în art. 113 şi 114 din Codul penal, şi a măsurilor asiguratorii, luate în cursul urmăririi penale, sau dacă este cazul să ia asemenea măsuri."

196. Articolul 273 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Redeschiderea urmăririi penale se dispune de procuror prin ordonanţă şi de instanţa de judecată prin încheiere."

197. La articolul 273, după alineatul 2, se introduc două noi alineate, care devin alineatele 3 şi respectiv 4, cu următorul cuprins:

"Redeschiderea urmăririi penale are loc, de asemenea, când a fost dispusă de instanţa de judecată ca urmare a admiterii plângerii împotriva ordonanţei procurorului de scoatere se sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale ori de clasare, potrivit art. 278^1. Pentru aceleaşi temeiuri, se poate reveni asupra neînceperii urmăririi penale şi dispune începerea urmăririi în condiţiile prevăzute de lege.

În cazurile prevăzute în alineatul 1, dacă se consideră pe baza datelor din dosar că se justifică luarea unei măsuri preventive, procurorul face propunere în acest sens judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale, art.233 sau 236 aplicându-se în mod corespunzător. În ordonanţa prin care s-a dispus reluarea urmăririi penale, se face menţiune cu privire la luarea acestor măsuri."

198. Articolul 274 va avea următorul cuprins:

"Durata arestării inculpatului după reluare

Art.274 – În cazurile de relùare a urmăririi penale prevăzute în art.270 alin.1 lit.a) şi c) şi în art. 273 alin. 1, termenul de 30 de zile privitor la măsura arestării inculpatului curge de la data luării acestei măsuri de către judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale, dispoziţiile art. 149^1 alin.9 aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul restituirii cauzei de către instanţa de judecată potrivit art.272, dacă inculpatul este arestat şi instanţa menţine arestarea preventivă, termenul de 30 de zile curge de la data pronunţării hotărârii. Instanţa trimite dosarul procurorului în termen de 10 de zile.

În cazul prevăzut în art. 273 alin.3, dispoziţiile alin.2 se aplică în mod

corespunzător.

Durata arestării inculpatului poate fi prelungită potrivit art.155 şi 159."

199. Articolul 275 alineatul 2 se abrogă.

200. Articolul 278 va avea următorul cuprins:

"Plângerea împotriva măsurilor luate sau actelor efectuate de procuror sau efectuate pe baza dispoziţiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel şi Procurorul şef de secţie al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie. În cazul când măsurile şi actele sunt ale prim-procurorului ori luate sau efectuate pe baza dispoziţiilor date de către acesta, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior. Dispoziţiile art.275-277 se aplică în mod corespunzător."

201. După articolul 278, se introduce articolul 278^1, cu următorul cuprins:

Plângerea în faţa instanţei împotriva rezoluţiilor sau ordonanţelor procurorului de netrimitere în judecată

Art. 278^1 - După respingerea plângerii făcute conform art. 278, împotriva rezoluţiei de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanţei ori, după caz, a rezoluţiei de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată precum şi orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate, pot face plângere în termen de 10 zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 şi 278, la instanţa căreia i-a revenit, potrivit legii, competenţa să judece cauza în primă instanţă.

În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, Procurorul şef de secţie al Parchetului de pe

lângă Curtea Supremă de Justiţie ori procurorul ierarhic superior nu a soluţionat plângerea, în termenul de 20 de zile prevăzut în art.227, termenul de 10 zile prevăzut în alineatul 1 curge de la data expirării termenului de 20 de zile.

Dosarul va fi trimis de parchet instanţei, în termen de 5 zile de la primirea adresei prin care se cere dosarul.

Persoana faţă de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire sau încetarea urmăririi, precum şi persoana care a făcut plângerea se citează. Neprezentarea acestor persoane legal citate nu împiedică soluţionarea cauzei. Când instanţa consideră că este absolut necesară prezenţa persoanei lipsă, poate lua măsuri pentru prezentarea acesteia.

La judecarea plângerii prezenţa procurorului este obligatorie.

Judecând plângerea, instanţa pronunţă una din următoarele soluţii:

a)respinge plângerea, menţinând soluţia din rezoluţia sau ordonanţa atacată;

b)admite plângerea, desfiinţează rezoluţia sau ordonanţa atacată şi trimite cauza procurorului în vederea începerii sau a redeschiderii urmăririi penale, după caz. Dispoziţiile art. 333 alin. 2 se aplică în mod corespunzător;

c)admite plângerea, desfiinţează rezoluţia sau ordonanţa atacată şi, când probele existente la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei, reţine cauza spre judecare, dispoziţiile privind judecarea în primă instanţă aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul prevăzut la lit. c), actul de sesizare a instanţei îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin.1.

Hotărârea instanţei pronunţată potrivit alin.7 lit.a) şi b) poate fi atacată cu recurs de procuror, de învinuit sau inculpat, de persoana vătămată, precum şi de orice persoane ale căror interese legitime sunt vătămate.

În situaţiile prevăzute în alin.7 lit.a) şi b), persoana în privinţa căreia instanţa, prin hotărâre definitivă, a decis că nu este cazul să se înceapă ori să se redeschidă urmărirea penală, nu mai poate fi urmărită pentru aceeaşi faptă, afară de cazul când s-au descoperit fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de organul de urmărire penală şi nu a intervenit unul din cazurile prevăzute în art. 10."

202. La articolul 279 alineatul 2 litera a), alineatul 2 se abrogă.

203. Articolul 300 va avea următoarea denumire marginală: "Verificarea sesizării instanţei"

204. La articolul 300, alineatul 3 se abrogă.

205. După articolul 300 se introduc articolele 300^1 şi 300^2, care vor avea următorul cuprins:

"Verificarea regularităţii arestării inculpatului la primirea dosarului

Art. 300^1 – În cauzele în care inculpatul este trimis în judecată în stare de arest, instanţa este datoare să verifice din oficiu, în camera de consiliu, regularitatea luării şi prelungirii arestării preventive, în 48 de ore de la înregistrarea dosarului la instanţă. Dacă instanţa constată că prelungirea arestării este justificată, dispune prin încheiere motivată,

prelungirea duratei acesteia până la prima zi de înfăţişare, fără a putea depăşi 30 de zile. Dispoziţiile art. 159 se aplică în mod corespunzător."

"Verificarea regularităţii arestării inculpatului la prima înfăţişare şi în tot cursul judecăţii

Art. 300^2 – În cauzele în care inculpatul este arestat, instanţa legal sesizată este datoare să verifice, din oficiu, la prima înfăţişare, regularitatea luării şi menţinerii acestei măsuri.

Dacă instanţa constată că menţinerea arestării este justificată, dispune, prin încheiere motivată menţinerea acestei măsuri. Menţinerea arestării preventive de către prima instanţă se dispune pe o perioadă care nu poate depăşi 30 de zile. Dispoziţiile art. 141 se aplică în mod corespunzător.

De asemenea, prima instanţă trebuie să verifice, în tot cursul judecăţii, legalitatea luării şi menţinerii măsurii arestării preventive, procedând, după caz, potrivit art. $16o^{a1}$ sau 160^{a2}."

206.La articolul 313, după alineatul 2, se introduc două noi alineate, cu următorul cuprins:

"În cauzele în care inculpatul este trimis în judecată în stare de arest, preşedintele instanţei, la primirea dosarului, fixează un termen care nu poate fi mai mare de 48 de ore pentru verificarea regularităţii arestării inculpatului, procedându-se potrivit ar.300^1.

Dacă inculpatul sau una din celelalte părţi locuieşte în străinătate, preşedintele va putea fixa un termen mai îndelungat, la fixarea termenului ţinându-se seama de obligaţiile asumate de România în această privinţă prin înţelegeri internaţionale."

207. Articolul 315 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

" Procurorul este obligat să participe la şedinţele de judecată ale judecătoriilor, în cauzele în care instanţa de judecată a fost sesizată prin rechizitoriu, în cauzele în care legea prevede pentru infracţiunea săvârşită pedeapsa închisorii de 3 ani sau mai mare, precum şi în cauzele în care vreunul din inculpaţi se află în stare de detenţie sau este minor. La şedinţele de judecată privind alte infracţiuni, procurorul participă când consideră necesar."

208. Articolul 316 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"Când cercetarea judecătorească nu confirmă învinuirea sau când a intervenit vreuna din cauzele de încetare a procesului penal prevăzute în art.10 lit.f) – j), procurorul pune, după caz, concluzii de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal."

209. La articolul 327, după alineatul 6, se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

"Dispoziţiile art.86^1 – 86^4 se aplică în mod corespunzător, atunci când este cazul."

210. Articolul 332 alineatele 3 şi 4 vor avea următorul cuprins:

"Împotriva hotărârii de desesizare se poate face recurs de către procuror şi de orice persoană ale cărei interese au fost vătămate prin hotărâre.

Dosarul este trimis procurorului, imediat după rămânerea definitivă a hotărârii la prima instanţă sau în cel mult 5 zile de la pronunţarea hotărârii de către instanţa de recurs. În cazul în care inculpatul este arestat, dosarul va fi trimis procurorului după judecarea recursului împotriva încheierii privind arestarea preventivă.

211. La articolul 338 se introduce un alineat nou, care va deveni alineatul 2, cu următorul cuprins:

"Când inculpatul este arestat, se aplică dispoziţiile art.141 în mod corespunzător. Instanţa trimite dosarul la procuror cu cel puţin 8 zile înainte de expirarea mandatului de arestare."

212. La Titlul II, Capitolul II, Secţiunea a II-a va avea următoarea denumire "Deliberarea instanţei" şi va cuprinde articolele 343 şi 344.

213. Articolul 343 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Deliberarea poartă asupra existenţei faptei şi vinovăţiei inculpatului, asupra stabilirii pedepsei, asupra măsurii educative sau măsurii comunitare, ori a măsurii de siguranţă, când este cazul să fie luate, precum şi asupra computării reţinerii şi arestării preventive."

214. După articolul 344, se introduce o Secţiune nouă "Secţiunea III" cu următoarea denumire "Hotărârea instanţei", care conţine art. 344^1, nou introdus, şi două paragrafe: § 1 denumit "Hotărârea de condamnare, achitare sau încetare a procesului penal" care cuprinde art. 345 – 360 şi § 2 denumit "Amânarea pronunţării hotărârii de condamnare ", care cuprinde art. 360^1 – 360^6.

215. Articolul 344^1, nou introdus, va avea următorul cuprins:

"Soluţiile instanţei în rezolvarea acţiunii penale

Art. 344^1 – Instanţa hotărăşte asupra învinuirii aduse inculpatului prin:

a) pronunţarea unei hotărâri de condamnare, achitare sau încetare a procesului penal;

b) amânarea pronunţării unei hotărâri de condamnare şi dispunerea, prin încheiere, a uneia sau a mai multora din măsurile comunitare, prevăzute de Codul penal, care are ca scop reeducarea, în cadrul, cu sprijinul şi sub supravegherea comunităţii, a celui ce a săvârşit infracţiunea."

216. După articolul 344^1, nou introdus, se introduce paragraful 1 cu următoarea denumire:

"§ 1. Hotărârea de condamnare, achitare sau încetare a procesului penal"

217. Articolul 345 va avea următorul cuprins:

"Rezolvarea acţiunii penale

Art. 345 - Condamnarea se pronunţă dacă instanţa constată că fapta există, constituie infracţiune şi a fost săvârşită de inculpat.

Achitarea se pronunţă potrivit art. 11 alin.2 pct. 2 lit. a).

Încetarea procesului penal se pronunţă potrivit art. 11 alin.2 pct. 2 lit. b) şi alin.3.

Când instanţa a constatat că există cazul prevăzut în art. 10 lit. i) cu referire la art.90^1 din Codul penal, o dată cu încetarea procesului penal face şi aplicarea art.91 din Codul penal".

218. Articolul 346 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

" Când achitarea s-a pronunţat pentru că instanţa a constatat existenţa unei cauze care înlătură caracterul penal al faptei sau pentru că lipseşte vreunul din elementele constitutive ale infracţiunii, ori s-a pronunţat încetarea procesului penal pentru vreunul din cazurile prevăzute în art.10 lit.i) şi i^1) cu referire la art.90^1 din Codul penal, instanţa poate obliga la repararea pagubei potrivit legii civile."

219. La articolul 350 alineatul 3, după litera c), se adaugă litera d), cu următorul cuprins:

"d) o măsură educativă".

220. La articolul 350, după alineatul 3, se introduce un nou alineat, care devine alineatul 4, cu următorul cuprins:

"Instanţa dispune şi în cazul în care ia o măsură comunitară, punerea de îndată în libertate a inculpatului arestat preventiv, amânând pronunţarea unei hotărâri de condamnare."

221. Articolul 350 alineatul 5, devenit alineatul 6, va avea următorul cuprins:

"Când potrivit dispoziţiilor prevăzute în alin.1-4 inculpatul este pus în libertate, instanţa comunică aceasta administraţiei locului de deţinere."

222. Articolul 350 alineatul 6, devenit alineatul 7, va avea următorul cuprins:

"Inculpatul condamnat de prima instanţă şi aflat în stare de deţinere este liberat de îndată ce reţinerea şi arestarea devin egale cu durata pedepsei pronunţate, deşi hotărârea nu este definitivă. Liberarea se dispune de administraţia locului de deţinere. În acest scop i se comunică, îndată după pronunţarea hotărârii, copie de pe dispozitiv sau extras, care va cuprinde menţiunile prevăzute în art.140 alin.3."

223. Articolul 357 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Dispozitivul trebuie să cuprindă datele prevăzute în art.70 privitoare la persoana inculpatului, soluţia dată de instanţă cu privire la infracţiune, indicându-se în caz de condamnare, denumirea acesteia şi textul de lege în care se încadrează, iar în caz de achitare sau de încetare a procesului penal, cauza pe care se întemeiază potrivit art.11, precum şi soluţia dată cu privire la repararea pagubei. Când instanţa face aplicarea art.86^7 din Codul penal, dispozitivul va menţiona dacă cel condamnat va executa pedeapsa în unitatea unde îşi desfăşoară activitatea sau la altă unitate. Când instanţa face aplicarea art.86^1 din Codul penal, dispozitivul va menţiona şi măsura sau măsurile comunitare prevăzute în art.89^1 din Codul penal luate faţă de condamnat."

224. Articolul 359 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"În caz de condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei sau cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere ori la executarea pedepsei la locul de muncă, preşedintele atrage atenţia celui condamnat asupra dispoziţiilor a căror nerespectare are ca urmare revocarea suspendării sau a executării pedepsei la locul de muncă. În cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, preşedintele face cunoscut celui condamnat măsurile comunitare la care este supus şi obligaţiile pe care trebuie să le respecte."

225. Articolul 359 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"În toate cazurile în care s-a pronunţat condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei ori cu suspendarea pedepsei sub supraveghere, instanţa de executare aduce aceasta la cunoştinţa unităţii unde condamnatul îşi desfăşoară activitatea, iar în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere comunică dispozitivul hotărârii serviciului de probaţiune de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială domiciliază persoana condamnată sau de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială se află locul unde acesta execută măsura comunitară, precum şi organului de poliţie din localitatea unde domiciliază condamnatul".

226. Articolul 360 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Inculpatului deţinut şi inculpatului militar în termen, care au lipsit de la pronunţarea hotărârii, li se comunică copii de pe dispozitivul hotărârii. De asemenea, se comunică administraţiei locului de deţinere copie de pe dispozitivul hotărârii sau un extras al acesteia, în cazul inculpatului condamnat de prima instanţă şi aflat în stare de deţinere."

227. După articolul 360 se introduce §2. denumit "Amânarea pronunţării hotărârii de condamnare" cu următorul cuprins:

"§2. Amânarea pronunţării hotărârii de condamnare"

Cazuri şi condiţii

Art. 360^1 – Când instanţa constată că fapta există, constituie infracţiune şi a fost săvârşită de inculpat, dacă, ţinând seama de gravitatea faptei, împrejurările în care aceasta a fost săvârşită şi conduita făptuitorului, apreciază că acesta are capacitatea de a se reintegra social rămânând în comunitate, fără aplicarea şi executarea unei pedepse şi că a depus stăruinţă pentru a repara paguba produsă sau există certitudinea că o va repara, amână prin încheiere pronunţarea hotărârii de condamnare, pe o perioadă de încercare, ce poate fi stabilită, de instanţă, între 6 luni şi un an şi ia una sau

mai multe din măsurile comunitare prevăzute în art. 89^{1b} din Codul penal, dacă sunt întrunite condiţiile stabilite în art. 89^{4} alin.1 şi 2 din acel Cod şi dacă inculpatul consimte să execute astfel de măsuri.

Preşedintele atrage atenţia inculpatului asupra consecinţelor neexecutării măsurilor comunitare, iar dacă nu este prezent, i se face o comunicare scrisă în acest sens.

Când inculpatul este sau a fost arestat preventiv în cauza respectivă, instanţa apreciază dacă este cazul să mai execute şi o măsură sau mai multe măsuri comunitare şi în caz afirmativ fixează durata acestora, ţinând seama de durata arestării preventive şi de celelalte
date privind fapta şi persoana făptuitorului.

Rezolvarea acţiunii civile

Art. 360^{2} - Instanţa dispune disjungerea acţiunii civile.

Măsuri cu privire la starea de libertate

Art. 360^{3} - Instanţa dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului arestat preventiv.

Conţinutul încheierii de amânare a pronunţării hotărârii de condamnare

Art. 360^{4} - Încheierea instanţei trebuie să cuprindă, în afară de menţiunile prevăzute în art.305, cu completarea datelor arătate în art.70 privind persoana inculpatului, infracţiunea reţinută în sarcina inculpatului şi textul de lege în care se încadrează, măsura sau măsurile comunitare prevăzute în art.89^{1b} din Codul penal aplicate, serviciul de probaţiune care va supraveghea executarea măsurilor comunitare de către inculpat.

În încheiere trebuie să se mai cuprindă, după caz, cele hotărâte de instanţă cu privire la măsurile asiguratorii, cheltuielile judiciare, restituirea lucrurilor ce nu sunt supuse confiscării, rezolvarea oricărei alte probleme privind justa soluţionare a cauzei.

Încheierea trebuie să mai menţioneze consecinţele neexecutării măsurii sau măsurilor comunitare luate, potrivit art.89^6 din Codul penal.

Încheierea trebuie să cuprindă întotdeauna menţiunea că aceasta este supusă apelului, sau, după caz, recursului, cu arătarea termenului în care poate fi executat.

Comunicarea încheierii

Art.360^5 - Dispozitivul încheierii se comunică părţilor şi serviciului de probaţiune care urmează să supravegheze executarea măsurii comunitare precum şi organului de poliţie iar dacă inculpatul este arestat, şi administraţiei locului de deţinere.

Instanţa de executare ţine evidenţa amânării pronunţării hotărârii de condamnare.

Soluţii la expirarea termenului de amânare a pronunţării hotărârii de condamnare

Art.360^6 - La termenul la care a fost amânată pronunţarea hotărârii de condamnare, instanţa, ţinând seama şi de referatul de evaluare al serviciului de probaţiune, pronunţă, după caz:

a) o hotărâre de încetare a procesului penal, dacă inculpatul a executat în întregime măsuriie comunitare şi a avut o bună conduită;

b) încheiere de prelungire a duratei amânării pronunţării unei hotărâri de condamnare care nu poate depăşi, în total, un an, dacă inculpatul a fost pus în imposibilitate de a executa în întregime sau în parte măsura sau măsurile comunitare dispuse;

c) o hotărâre de condamnare la o pedeapsă,

dacă, în mod nejustificat, inculpatul nu a executat, în întregime sau în parte, măsura sau măsurile comunitare;

d)o hotărâre de condamnare la o pedeapsă, dacă inculpatul a săvârşit, pe durata amânării pronunţării hotărârii de condamnare, o nouă infracţiune. Pedeapsa aplicată reprezintă rezultatul contopirii pedepsei a cărei pronunţare a fost amânată cu pedeapsa stabilită pentru infracţiunea săvârşită ulterior, făcându-se aplicarea prevederilor art.34 şi 35 din Codul penal. În cazul în care inculpatul a fost arestat preventiv, la stabilirea felului pedepsei şi a duratei acesteia se va ţine seama şi de durata arestării preventive.

În cazurile prevăzute la lit.a) şi b), se aplică dispoziţii art.360^4 alin.4, iar în cazurile prevăzute la lit.c) şi d), prevederile art.361 şi 385^1.

Dispoziţiile art.360^5 se aplică în mod corespunzător şi în cazul prevăzut în alin.1 lit.b)".

228. Articolul 361 alineatul 1 litera d) va avea următorul cuprins:

"d) sentinţele pronunţate de secţia penală a Curţii Supreme de Justiţiei;"

229. Articolul 375 alineatul 4 se abrogă.

230. Articolul 385^1 alineatul 1 litera d) va avea următorul cuprins:

"d) sentinţele pronunţate de secţia penală a Curţii Supreme de Justiţie;"

231. Articolul 385^1 alineatul 1 litera e) va avea următorul cuprins:

"e) deciziile pronunţate, ca instanţe de apel, de tribunale, tribunale militare teritoriale, curţi de apel şi Curtea Militară de Apel, cu excepţia deciziilor prin care s-a dispus rejudecarea cauzelor."

232. Articolul 385^1 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

"Nu pot fi atacate cu recurs sentinţele în privinţa cărora persoanele prevăzute în art.362 nu au folosit calea apelului ori când apelul a fost retras, dacă legea prevede această cale de atac. Persoanele prevăzute în art. 362 pot declara recurs, chiar dacă nu au folosit apelul, dacă prin decizia pronunţată în apel a fost modificată soluţia din sentinţă şi numai cu privire la această modificare".

233. Articolul 385^9, punctul 14 va avea următorul cuprins:

"14. Când s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege;"

234. La articolul 385^9 alineatul 1, se abrogă punctul 17^1.

235. Articolul 385^{10} alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Recursul trebuie să fie motivat."

236. Articolul 400 se abrogă.

237. Articolul 409 va avea următorul cuprins:

"Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie, din oficiu sau la cererea ministrului justiţiei, poate ataca cu recurs în anulare, la Curtea Supremă de Justiţie, orice hotărâre definitivă."

238. Articolul 410 alineatul 1, punctul 1 4 va avea următorul cuprins:

"4.când s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege;"

239. La articolul 410 alineatul 1, 7^1, se abrogă punctul I 7^1.

240. La articolul 410 , după alineatul 2 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 3, cu următorul cuprins:

"De asemenea, pot fi atacate cu recurs în anulare hotărârile pronunţate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a prevederilor Convenţiei europene a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale."

241. La articolul 411, după alineatul 2, se introduce un nou alineat, care devine alineatul 3, cu următorul cuprins:

"În cazul prevăzut de art.410 alin.3, recursul în anulare se introduce în termen de 1 an de la data comunicării statului român, a hotărârii Curţii Europene a Drepturilor Omului."

242. Articolul 412 va avea următorul cuprins:

Suspendarea executării

Art.412 - După sesizare, Curtea Supremă de Justiţie poate dispune, din oficiu, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă această instanţă, sau la cererea părţii, suspendarea executării hotărârii atacate sau poate să revină asupra suspendării acordate.

Dispoziţiile alin.1 se aplică şi în cazul în care cel condamnat a început executarea pedepsei.

Aducerea la îndeplinire a dispoziţiilor de suspendare a executării hotărârii se face prin instanţa de executare."

243. La articolul 414^1, după alineatul 1, se introduce un alineat nou, care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

"Când recursul în anulare priveşte atât hotărârea primei instanţe cât şi hotărârea instanţei de apel sau, după caz, şi hotărârea instanţei de recurs, în caz de admitere şi dispunerea rejudecării, cauza se trimite la prima instanţă, dacă toate hotărârile au fost

casate, şi la instanţa de apel, sau, după caz, la instanţa de recurs, când numai hotărârile acestora au fost desfiinţate."

244. La articolul 414[1], după alineatul 3, se introduce un nou alineat, care devine alineatul 4, cu următorul cuprins:

"În situaţia în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a obligat statul la plata unei reparaţii echitabile, instanţa română nu va mai putea acorda despăgubiri."

245. Articolul 419 va avea următoarea denumire marginală:

."Judecătorul delegat cu punerea în executare a hotărârilor"

246. Articolul 421 va avea următorul cuprins:

"Pentru aducerea la îndeplinire a mandatului de executare emis se trimit două exemplare, după caz, organului de poliţie, comandantului locului de deţinere când condamnatul este arestat, sau comandantului unităţii militare unde face serviciul militar cel condamnat."

247. Articolul 422 alineatele 1-3 va avea următorul cuprins:

"Pe baza mandatului de executare organul de poliţie procedează la arestarea condamnatului. Celui arestat i se înmânează un exemplar al mandatului şi este adus la locul de deţinere cel mai apropiat, unde organul de poliţie predă celălalt exemplar al mandatului de executare.

Dispoziţiile art. 161 sunt aplicabile în mod corespunzător, obligaţia de încunoştinţare revenind organului de poliţie.

Dacă persoana împotriva căreia s-a emis mandatul nu este găsită, organul de poliţie constată aceasta printr-un proces-verbal şi ia măsuri pentru darea în urmărire. Un exemplar de pe procesul-verbal împreună cu un exemplar al mandatului de executare se trimit instanţei care a emis mandatul."

248. La articolul 422, după alineatul 3 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 4, va avea următorul cuprins:

"Dispoziţiile art. 184 alin.5 şi 6 se aplică în mod corespunzător."

249. După articolul 423, se va introduc articolele 423^1 şi 423^2, cu următorul cuprins:

Punerea în executare a pedepsei suspendării activităţii sau a uneia dintre activităţile persoanei juridice

Art.423^1 - Pedeapsa suspendării activităţii sau a uneia dintre activităţile persoanei juridice se pune în executare prin trimiterea de către instanţa de executare a unei copii de pe dispozitivul hotărârii persoanei juridice condamnate, organului de poliţie din localitatea unde aceasta îşi are sediul; precum şi organului care a autorizat înfiinţarea persoanei juridice, pentru a duce la îndeplinire cele hotărâte de instanţă.

Punerea în executare a pedepsei dizolvării persoanei juridice

Art.423^2 - Dispoziţiile art.243^1 se aplică în mod corespunzător şi în cazul punerii în executare a pedepsei dizolvării persoanei juridice.

250. La Titlul III din Partea Specială, Capitolul II, după Secţiunea I se introduce Secţiunea I^1 cu următorul cuprins:

"Secţiunea I^1

Punerea în executare a măsurilor comunitare

Instanţa de executare

Art. 425^1 – Încheierea instanţei prin care s-a amânat pronunţarea unei hotărâri de condamnare şi s-a luat faţă de inculpat o măsură comunitară, se pune în executare de prima instanţă.

Serviciul de probaţiune

Art. 425^2 – Executarea măsurilor comunitare este supravegheată de către

serviciul de probaţiune de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială domiciliază inculpatul sau condamnatul ori de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială se află locul unde acesta execută măsura comunitară, precum şi de judecătorul delegat cu punerea în executare a hotărârii.

Serviciul de probaţiune comunică, în scris, inculpatului sau condamnatului faţă de care s-a luat această măsură comunitară că se va afla sub directa şi permanenta sa supraveghere pe perioada stabilită de instanţă, având totodată obligaţia să stabilească şi să comunice inculpatului sau condamnatului programul de resocializare al acestuia

Serviciul de probaţiune este obligat, la cererea instanţei, să prezinte, în cazurile prevăzute de lege, referate de evaluare privind persoana inculpatului, în termen de 14 zile de la primirea cererii.

La cererea judecătorului delegat cu punerea în executare, serviciul de probaţiune comunică instituţiile publice unde inculpatul ar putea să execute măsura comunitară a muncii neremunerate în folosul comunităţii, judecătorul delegat punerea în executare stabilind locul desfăşurării activităţii inculpatului.

În legea privind organizarea şi funcţionarea serviciilor de probaţiune sunt prevăzute măsurile de supraveghere a activităţii şi a comportamentului inculpatului şi a îndeplinirii obligaţiilor impuse de instanţă, precum şi modalităţile de întocmire a programelor de resocializare şi a punerii lor în acţiune.

Dacă persoana supusă probaţiunii nu

respectă obligaţiile ce-i revin din măsura comunitară aplicată, serviciul de probaţiune precum şi judecătorul delegat cu punerea în executare va sesiza în scris şi motivat instanţa care a luat măsura comunitară."

251. Articolul 435 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"În cazul în care măsura obligării la tratament medical sau internării medicale a fost luată provizoriu în cursul urmăririi penale sau judecăţii, punerea în executare se face de către judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau de către instanţa de judecată care a luat această măsură."

252. Articolul 436 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Măsura de siguranţă a interzicerii de a ocupa o funcţie sau de a exercita o profesie, meserie ori o altă ocupaţie, a interzicerii de a se afla în anumite localităţi sau în zone de frontieră, şi a interzicerii de a părăsi teritoriul României se pune în executare prin comunicarea unei copii de pe dispozitivul hotărârii organului în drept să aducă la îndeplinire aceste măsuri şi să supravegheze respectarea lor."

253. Articolul 436 alineatul 3, va avea următorul cuprins:

"Măsura de siguranţă a interzicerii de a se afla în anumite localităţi sau în zone de frontieră poate fi amânată sau întreruptă de organul care are îndatorirea să asigure executarea acestei măsuri, în caz de boală sau pentru orice alt motiv care justifică amânarea sau întreruperea."

254. La articolul 436, după alineatul 3, se adaugă un nou alineat, cu următorul cuprins:

"Măsura de siguranţă a închiderii localului public, dacă este al infractorului, se pune în executare prin comunicarea unei copii de pe dispozitivul hotărârii consiliului local al localităţii în care îşi are sediul localul public."

255. Articolul 437 alineatul 1 şi 2, vor avea următorul cuprins:

"Persoana cu privire la care s-a luat una din măsurile prevăzute în art.113-116[1] din Codul penal poate cere instanţei în a cărei rază teritorială locuieşte, revocarea măsurii, când temeiurile care au impus luarea acesteia au încetat."

Revocarea poate fi cerută şi de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale precum şi de procuror. Soluţionarea cererii se face cu citarea persoanei cu privire la care este luată măsura, ascultându-se şi concluziile apărătorului şi procurorului."

256. Articolul 440 va avea următorul cuprins:

"Înlocuirea răspunderii penale

Art.440. - În cazul înlocuirii răspunderii penale, amenda administrativă prevăzută în art.91 din Codul penal se execută conform art.442, care se aplică în mod corespunzător."

257. Secţiunea IV[1] din Capitolul II al Titlului III din Partea Specială se abrogă.

258. Articolul 442 va avea următorul cuprins:

"Amenzile judiciare

Art.442 - Amenda judiciară se pune în executare şi se execută de către organul judiciar care a aplicat-o, prin organele proprii de executare."

259. Articolul 443 va avea următorul cuprins:

"Cheltuielile avansate de stat

Art.443 - Dispoziţia din hotărârea penală privind obligarea la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat se pune în executare de instanţa care a pronunţat hotărârea, prin executorii judecătoreşti.

Când obligarea la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat s-a dispus prin ordonanţă,

punerea în executare şi executarea se face de procuror."

260. Articolul 449[1] se abrogă.

261. Articolul 450 alineatele 1-4 vor avea următorul cuprins:

"Liberarea condiţionată se dispune, la cererea sau la propunerea făcută potrivit dispoziţiilor legii privind executarea pedepselor de către judecătorul desemnat pentru executarea pedepselor de la judecătoria în a cărei rază teritorială se află locul de deţinere.

Când judecătorul desemnat pentru executarea pedepselor constată că nu sunt îndeplinite condiţiile pentru acordarea liberării condiţionate, prin hotărârea de respingere fixează termenul după expirarea căruia propunerea sau cererea va putea fi reînnoită, termen care nu poate fi mai mic de 3 luni şi mai mare de un an.

Judecătorul desemnat pentru executarea pedepselor se pronunţă şi asupra revocării liberării condiţionate, în cazul când instanţa care a judecat pe condamnat pentru o altă infracţiune nu s-a pronunţat în această privinţă.

Termenul de recurs este de 3 zile. Recursul declarat de procuror este suspensiv de executare

262. Articolul 466 va avea următorul cuprins:

"Cazuri de aplicare a procedurii speciale

Art. 466 - Infracţiunile flagrante pedepsite prin lege cu închisoare mai mare de 1 an şi de cel mult 15 ani, precum şi formele agravate ale acestor infracţiuni, săvârşite în municipii sau oraşe, în mijloace de transport în comun, bâlciuri, târguri, porturi, aeroporturi sau gări, chiar dacă nu aparţin unităţilor teritoriale arătate mai sus, precum şi în orice lor aglomerat, se urmăresc şi se judecă potrivit dispoziţiilor prevăzute în acest capitol, care se completează cu dispoziţiile din prezentul cod".

263. Articolul 468 va avea următorul cuprins:

"Reţinerea şi arestarea

Art. 468 - Învinuitul este reţinut. Reţinerea durează 24 de ore. Procurorul, la sesizarea organului de cercetare penală sau din oficiu, poate propune judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale luarea măsurii arestării preventive a învinuitului. Art.146 se aplică în mod corespunzător.

Dacă procurorul apreciază că sunt suficiente dovezi pentru punerea în mişcare a acţiunii penale, dă rechizitoriu prin care pune în mişcare acţiunea penală şi dispune trimiterea în judecată".

264. Articolul 469 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"În cazul în care judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale a emis mandat de arestare a învinuitului şi procurorul a restituit cauza, organul de cercetare este obligat să continue cercetarea şi să înainteze dosarul procurorului odată cu învinuitul, cel mai târziu în 3 zile de la arestarea acestuia".

265. Articolul 470 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Când procurorul dispune trimiterea în judecată, întocmeşte rechizitoriu, înaintează de îndată instanţei de judecată dosarul cauzei, iar mandatul emis de judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale se trimite organului de poliţie şi comandantului locului de deţinere".

266. Articolul 475 alineatul 5 va avea următorul cuprins:

"Instanţa este obligată a dispune punerea în libertate a inculpatului arestat, în cazurile prevăzute în art.350 alin.2,3 şi 4, care se aplică în mod corespunzător."

267. Articolul 480 va avea următorul cuprins:

"Urmărirea şi judecarea infracţiunilor săvârşite de minori, precum şi punerea în executare a hotărârilor privitoare la aceştia, se fac potrivit procedurii obişnuite, cu completările şi derogările din prezentul capitol şi din Secţiunea IV[1] a Capitolului I din Titlul IV al Părţii generale ".

268. După articolul 482, se introduce articolul 482[1], cu următorul cuprins:

Referatul de evaluare al serviciului de probaţiune

Art.482[1] - Instanţa cere serviciului de probaţiune de pe lângă instanţa în a cărei rază teritorială se află domiciliul minorului, sau, după caz, serviciului de probaţiune de pe lângă tribunalul în circumscripţia căruia se află instanţa, să prezinte un referat de evaluare privind persoana minorului, potrivit art.72 alin.3 şi 4 din Codul penal."

269. Articolul 483 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Cauzele în care inculpatul este minor se judecă potrivit regulilor de competenţă obişnuită, de judecători desemnaţi de preşedintele instanţei de judecată pentru astfel de cauze."

270. Articolul 484 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"La judecarea cauzei se citează, în afară de părţi, autoritatea tutelară şi părinţii, iar dacă este cazul, tutorele, curatorul, persoana în îngrijirea ori supravegherea căreia se află minorul şi serviciul de probaţiune de pe lângă acea instanţă, precum şi alte persoane a căror prezenţă este considerată necesară de către instanţă".

271. După articolul 489, se introduc articolele 489[1] şi 489[2] cu următorul cuprins:

"Punerea în executare a obligării minorului la prestarea unei

Art.489[1] - În cazul în care instanţa a luat faţă de minor măsura educativă a obligării la prestarea unei activităţi neremunerate în

activităţi neremunerate în folosul comunităţii	folosul comunităţii, aceasta se pune în executare prin trimiterea unei copii de pe dispozitivul hotărârii serviciului de probaţiune sau organelor desemnate de instanţă pentru supravegherea prestării activităţii de către minor, potrivit art.103^1 din Codul penal."
Revocarea şi înlocuirea măsurii obligării minorului la prestarea unei activităţi neremunerate în folosul comunităţii	Art.489^2 - Revocarea măsurii obligării minorului la prestarea unei activităţi neremunerate în folosul comunităţii pentru cazul prevăzut în art.103^3 din Codul penal, precum şi înlocuirea acestei măsuri se dispun de instanţa care a pronunţat măsura."

272. Denumirea Capitolul IV din Titlul IV al Părţii speciale este următoarea: "Despăgubiri pentru privarea ori restrângerea de libertate ilegală sau pe nedrept".

273. Capitolul IV din Titlul IV al Părţii Speciale va avea următorul cuprins:

"CAPITOLUL IV

Despăgubiri pentru privarea ori restrângerea de libertate ilegală sau pe nedrept

Cazurile care dau dreptul la repararea pagubei	Art. 504 –Persoana care, în cursul procesului penal, a fost privată de libertate ori căreia i s-a restrâns libertatea, ilegal sau fără drept, are dreptul la repararea echitabilă a pagubei suferite, dacă privarea sau restrângerea de libertate nu a fost cauzată intenţionat sau printr-o culpă gravă de acea persoană. Privarea sau restrângerea de libertate ilegală trebuie

stabilită, după caz, prin ordonanţa procurorului sau prin încheierea judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale ori prin hotărârea instanţei, de revocare a măsurii privative sau restrictive de libertate luate ilegal.

Privarea sau restrângerea de libertate pe nedrept trebuie stabilită prin ordonanţa procurorului de scoatere de sub urmărire penală ori prin hotărârea definitivă a instanţei, de achitare. Privarea sau restrângerea de libertate pe nedrept poate fi stabilită şi printr-o ordonanţă definitivă de încetare a urmăririi penale ori printr-o hotărâre a instanţei de încetare a procesului penal, pentru cauza prevăzută în articolul 10 alin.1 lit. j).

Are drept la repararea pagubei suferite şi persoana care a fost privată de libertate după ce a intervenit prescripţia, amnistia sau dezincriminarea faptei.

Felul şi întinderea reparaţiei

Art. 505 - La stabilirea întinderii reparaţiei se ţine seama de durata privării de libertate sau a restrângerii de libertate suportate, precum şi de consecinţele produse asupra persoanei ori asupra familiei celui privat de libertate sau a cărei libertate i-a fost restrânsă.

Reparaţia constă în plata unei sume de bani sau, ţinându-se seama de condiţiile celui îndreptăţit la repararea pagubei şi de natura daunei produse, reparaţia poate consta în constituirea unei rente viagere, ori din obligaţia ca pe cheltuiala statului, cel privat de libertate sau a cărei libertate a fost restrânsă să fie încredinţat unui institut de asistenţă socială şi medicală.

Persoanelor îndreptăţite la repararea pagubei, care înainte de privarea de libertate erau încadrate în muncă, li se calculează la vechimea în muncă stabilită potrivit legii şi timpul cât au fost private de libertate.

Despăgubirea este, în toate cazurile, suportată

de stat, prin Ministerul Finanţelor.

Acţiunea pentru repararea pagubei

Art. 506 - Acţiunea pentru repararea pagubei poate fi pornită de persoana îndreptăţită potrivit art. 504, iar după moartea acesteia poate fi continuată sau pornită de către persoanele care se aflau în întreţinerea sa.

Acţiunea poate fi introdusă în termen de 18 luni de la data rămânerii definitive, după caz, a hotărârilor instanţei de judecată, a încheierilor judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale sau a ordonanţelor procurorului, prevăzute în art. 504.

Pentru obţinerea reparării pagubei, persoana îndreptăţită se poate adresa tribunalului în a cărui rază teritorială domiciliază, chemând în judecată civilă statul, care este citat prin Ministerul Finanţelor.

Acţiunea este scutită de taxa judiciară de timbru.

Acţiunea în regres

Art. 507 - În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 506, statul are acţiune în regres împotriva aceluia care, cu rea credinţă sau din gravă neglijenţă a provocat situaţia generatoare de daune."

274. După articolul 522 se introduc articolele 522^1,522^2 şi 522^3 cu următorul cuprins:

Transferul condamnaţilor cetăţeni ai unui stat străin

Art. 522^1 - Dacă, în aplicarea unei convenţii sau a unui acord internaţional, un cetăţean al unui alt stat, deţinut pe teritoriul statului român în executarea sau pentru executarea unei pedepse privative de libertate pronunţate printr-o hotărâre definitivă de o instanţă română, solicită transferarea pe teritoriul statului al cărui cetăţean este, pentru

executarea pedepsei sau a restului de pedeapsă, se aplică procedura prevăzută în alineatele următoare.

Cererea de transferare adresată de către Ministerul Justiţiei din statul unde se cere să fie transferat condamnatul, Ministerului Justiţiei român este înaintată Curţii de Apel în raza căruia se află instanţa de executare.

Tribunalul verifică îndeplinirea următoarelor condiţii:

a) condamnatul trebuie să fie cetăţean al statului unde urmează să fie transferat;
b) hotărârea de condamnare trebuie să fie definitivă;
c) durata condamnării pe care cel condamnat o mai are de executat trebuie să fie de cel puţin 6 luni la data primirii cererii de transferare sau să fie nedeterminată, cu excepţia unor cazuri temeinic justificate, când restul pedepsei rămasă de executat poate fi şi mai mic de 6 luni;
d) transferul este consimţit de către persoana condamnată sau, dacă în raport cu vârsta sau cu starea fizică ori mintală a acesteia unul dintre cele două state consideră necesar, de către reprezentantul persoanei;
e) fapta care face obiectul condamnării să constituie o infracţiune potrivit legii penale a statului al cărui cetăţean este condamnatul;
f) acordul statului unde urmează să se execute pedeapsa şi cel al statului român.

Condiţia prevăzută la lit. d) nu se cere a fi îndeplinită în cazul în care condamnatul a încercat să se sustragă de la executarea pedepsei, refugiindu-se pe teritoriul statului de origine, precum şi în cazul în care prin

hotărârea de condamnare s-a aplicat şi măsura de siguranţă a expulzării.

Hotărârea Curţii de Apel este supusă recursului.

Executarea pedepsei pe teritoriul statului român este suspendată de la data începerii executării pe teritoriul statului în care a fost transferat condamnatul, până la executarea totală a acesteia.

Pedeapsa nu mai poate fi executată pe teritoriul statului român din momentul în care ea se consideră executată potrivit legii statului de transfer.

Transferul condamnaţilor cetăţeni ai statului român

Art. 522^2 - Dacă, în aplicarea unei convenţii sau a unui acord internaţional un cetăţean român deţinut pe teritoriul unui stat străin, în executarea sau pentru executarea unei pedepse privative de libertate pronunţată de instanţa străină, solicită transferarea pe teritoriul statului român pentru executarea pedepsei sau a restului de pedeapsă, Curtea de Apel în raza căruia domiciliază sau are reşedinţa cel condamnat, după ce verifică dacă sunt întrunite condiţiile prevăzute în articolul 522^2 alin.3 care se aplica în mod corespunzător, procedează, după caz:

a) dacă cererea de transferare priveşte numai partea de pedeapsă neexecutată, admite cererea, iar dacă natura şi durata sancţiunii este incompatibilă cu legea română adaptează sancţiunea în raport cu această lege, fără a putea stabili o sancţiune mai gravă prin natura sau durata ei, nici să depăşească maximul prevăzut de legea română şi deduce din pedeapsa pronunţată perioada executată;

b) dacă cererea de transferare priveşte executarea în totalitate a pedepsei aplicate, înlocuieşte această pedeapsă cu o pedeapsă prevăzută de legea română, neputând schimba o pedeapsă privativă de libertate cu pedeapsa amenzii şi nici agrava situaţia condamnatului.

Prevederile art.522^2 alin.5-7 se aplică în mod corespunzător.

Hotărârea definitivă va fi comunicată condamnatului care a solicitat transferarea.

Rejudecarea celor judecaţi în lipsă în caz de extrădare

Art. 522^3 - În cazul în care se cere extrădarea unei persoane, judecate şi condamnate în lipsă, cauza va putea fi rejudecată de către instanţa care a judecat în primă instanţă, la cererea condamnatului.

Dispoziţiile art. 405 – 408 se aplică în mod corespunzător."

Articolul II. Desemnarea organelor de poliţie ca organe de cercetare penală precum şi promovarea acestora se fac numai cu avizul conducerii parchetului competent potrivit legii să exercite supravegherea cercetării penale.

Această calitate încetează de drept prin retragerea avizului. Organul de poliţie astfel desemnat ca organ de cercetare penală poate îndeplini orice alte activităţi în afara celor de organ de cercetare penală numai cu încunoştinţarea sau, după caz, aprobarea scrisă a conducerii parchetului.

Organele de poliţie astfel desemnate ca organe de cercetare penală sunt denumite, prin prezenta lege, "organe de cercetare ale poliţiei judiciare".

Ori de câte ori în Codul de procedură penală şi în alte legi se foloseşte termenul "organ de cercetare al poliţiei", acesta se înlocuieşte cu termenul "organ de cercetare al poliţiei judiciare".

Art. III. Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României nr.256 din 30 septembrie 1997,se modifică şi se completează după cum urmează:

La Titlul II, după Capitolul IV, se introduce Capitolul V cu denumirea "Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale", care are următorul cuprins:

"Capitolul V
Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale

Art.25[1]. În cadrul judecătoriilor, tribunalelor şi curţilor de apel, funcţionează judecători cu atribuţii în cursul urmăririi penale, care fac parte din corpul judecătorilor, având atribuţii proprii în desfăşurarea procesului penal în faza de urmărire penală, potrivit legii.

Art.25[2]. Judecătorii cu atribuţii în cursul urmăririi penale sunt desemnaţi, în această calitate, de către Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea preşedinţilor curţilor de apel.

Numărul judecătorilor cu atribuţii în cursul urmăririi penale din cadrul fiecărei instanţe este stabilit, în funcţie de volumul de activitate, prin ordin al ministrului justiţiei.

Art. 25[3]. Judecătorii cu atribuţii în cursul urmăririi penale sunt desemnaţi în această funcţie pe timp de trei ani.

La cerere, funcţia judecătorilor cu atribuţii în cursul urmăririi penale poate înceta, după cel puţin un an de la desemnare, înlocuirea lor efectuându-se, de regulă, la începutul anului judecătoresc.

Art. 25[4]. Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale păstrează toate drepturile şi are toate obligaţiile prevăzute de lege pentru judecători.

Art.25[5]. Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale îndeplineşte activitatea procesuală şi efectuează actele procesuale şi procedurale în condiţiile prevăzute de Codul de procedură penală.

Art.25[6]. În activitatea sa, judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale dispune, prin încheiere motivată, semnată de el şi de grefier.

Încheierile judecătorului cu atribuţii în cursul urmăririi penale sunt supuse căilor de atac prevăzute de Codul de procedură penală.

Art.25[7]. Judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale poate, în mod excepţional, să ia parte şi la activitatea de judecată a instanţei din care face parte, în cauze în care nu a efectuat nici un act procesual în calitate de judecător cu atribuţii în cursul urmăririi penale."

Art.IV. Legea Curţii Supreme de Justiţie nr.56/1993, republicată în Monitorul Oficial al României nr.56 din 8 februarie 1999, se modifică şi se completează după cum urmează:

1.După articolul 10 se introduce articolul 10[1], cu următorul cuprins:

"Art.10[1]. În cadrul Curţii Supreme de Justiţie funcţionează judecători cu atribuţii în cursul urmăririi penale, care fac parte din corpul judecătoresc, având atribuţii proprii în desfăşurarea procesului penal în faza de urmărire penală. Ei îndeplinesc activitatea procesuală şi efectuează actele procesuale şi procedurale prevăzute de Codul de procedură penală în condiţiile acolo stabilite.

Judecătorii cu atribuţii în cursul urmăririi penale sunt numiţi în această calitate de Preşedintele Curţii Supreme de Justiţie, care stabileşte şi numărul acestora.

Judecătorii cu atribuţii în cursul urmăririi penale păstrează toate drepturile şi au toate obligaţiile prevăzute de lege pentru judecătorii de la Curtea Supremă de Justiţie".

2.Articolul 21 va avea următorul cuprins:

"Art.21. - Secţiile Curţii Supreme de Justiţie au următoarele competenţe:

Secţia civilă judecă recursurile:

a) în cauzele civile, determinate de Codul de procedură civilă, în afară de cele date în competenţa altor secţii prin prezenta lege sau prin legi speciale;
b) contra hotărârilor pronunţate în litigii de muncă, în cazurile determinate de lege;
c) în orice cauze privind alte materii care nu au fost date în competenţa celorlalte secţii.

Secţia penală judecă recursurile:

a) în materie penală, în cazurile determinate de Codul de procedură penală sau de legi speciale;
b) contra hotărârilor pronunţate în materie penală de Curtea Militară de Apel şi tribunalele militare teritoriale.

Secţia comercială judecă recursurile contra hotărârilor pronunţate în materie comercială, în cazurile determinate de lege.

Secţia de contencios administrativ judecă recursurile:

a) în materie de contencios administrativ, în cazurile determinate de lege;
b) în materie de expropriere;
c) în materie fiscală, cu excepţia litigiilor care sunt date prin legi speciale în competenţa altor instanţe."

3. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

"Art.22. Secţiile Curţii Supreme de Justiţie, în raport cu competenţa fiecăreia, judecă recursurile în anulare declarate împotriva hotărârilor definitive pronunţate de judecătorii, tribunale şi instanţe militare, inclusiv recursurile în anulare declarate împotriva hotărârilor definitive penale care anterior au fost atacate cu recurs extraordinar sau cu recurs în supraveghere."

4. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

"Art.24 - Completul de 9 judecători judecă recursurile în cauzele judecate în primă instanţă de secţiile Curţii Supreme de Justiţie şi recursurile în anulare în cauzele în care secţiile Curţii au pronunţat sentinţe rămase definitive prin nerecurare ori decizii în soluţionare a recursurilor ordinare, sau au pronunţat decizii în soluţionarea recursurilor în supraveghere ori a recursurilor extraordinare."

5.Articolul 26 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) judecarea recursurilor în anulare în cauzele în care Completul de 9 judecători a pronunţat decizii în recurs, precum şi în cauzele în care Completul de 7 judecători a pronunţat, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr.45/1993, decizii de soluţionare a recursului extraordinar sau a recursului în supraveghere."

Art.V. Legea nr.54/1993 pentru organizarea instanţelor şi parchetelor militare , republicată în Monitorul Oficial al României nr.209 din 13 mai 1999, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

"Art.3 - Circumscripţiile instanţelor militare şi ale parchetelor militare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiţiei."

2. După Capitolul I se introduce Capitolul I^1 cu denumirea "Judecătorul militar cu atribuţii în cursul urmăririi penale", cu următorul cuprins:

"Capitolul I^1

Judecătorul militar cu atribuţii în cursul urmăririi penale

Art.6[1]. În cadrul tribunalelor militare, tribunalului militar teritorial şi al Curţii Militare de Apel funcţionează judecătorii militari cu atribuţii în cursul urmăririi penale, care fac parte din corpul judecătorilor militari, având atribuţii proprii în desfăşurarea procesului penal în faza de urmărire penală, potrivit legii. Ei îndeplinesc activitatea procesuală şi efectuează actele procesuale şi procedurale prevăzute de Codul de procedură penal în condiţiile acolo stabilite.

Art.6[2]. Judecătorii militari cu atribuţii în cursul urmăririi penale. sunt numiţi în această calitate de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea preşedintelui Curţii Militare de Apel. Numărul lor în cadrul fiecărei instanţe este stabilit prin ordin al ministrului justiţiei.

Art.6[3]. Judecătorii militari cu atribuţii în cursul urmăririi penale păstrează toate drepturile şi au toate obligaţiile prevăzute de lege pentru magistraţii militari."

Art.VI. 1.Cauzele aflate în curs de urmărire penală la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi urmărite de organele de urmărire penală competente potrivit acestei legi.

De asemenea, celelalte dispoziţii din Codul de procedură penală cuprinse în prezenta lege sunt de imediată aplicare.

Actele şi lucrările efectuate, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, potrivit legii anterioare, rămân valabile.

2.Cauzele aflate în curs de judecată, la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor continua să fie judecate de instanţele competente potrivit dispoziţiilor aplicabile anterior acestei date . În caz de admitere a apelului sau a recursului, dacă se dispune desfiinţarea, sau după caz, casarea hotărârii şi rejudecarea cauzei, aceasta se va judeca de instanţa competentă potrivit acestei legi.

Celelalte dispoziţii din Codul de procedură penală cuprinse în prezenta lege sunt de imediată aplicare.

3. Cauzele aflate în curs de judecată la instanţele militare la data intrării în vigoare a prezentei legi, date în competenţa

instanţelor civile, vor continua să fie judecate de instanţele militare, potrivit legii anterioare.

Art.VII. Ori de câte ori alte legi fac trimiteri la dispoziţii modificate ori abrogate şi înlocuite cu alte prevederi, prin prezenta lege, trimiterea se socoteşte ca fiind făcută la dispoziţiile corespunzătoare cuprinse în această lege.

Art.VIII. Numărul maxim de posturi aprobat pentru unităţile din sistemul justiţiei şi pentru Ministerul Justiţiei se suplimentează în mod corespunzător prin hotărâre a Guvernului.

Art.IX. 1. Prezenta lege intră în vigoare în termen de 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României.

2.Prevederile din prezenta lege referitoare la judecătorul cu atribuţii în cursul urmăririi penale intră în vigoare după 6 luni de la data publicării acestei legi în Monitorul Oficial al României.

3. Prevederile din Codul de procedură penală privind serviciile de probaţiune intră în vigoare de la data intrării în vigoare a Legii privind organizarea şi funcţionarea serviciilor de probaţiune.

Art.X. Codul de procedură penală, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cu modificările şi completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României.

Ministerul Justiţiei este singurul autorizat să editeze, după textul publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, în volum, ediţia oficială a Codului de procedură penală.